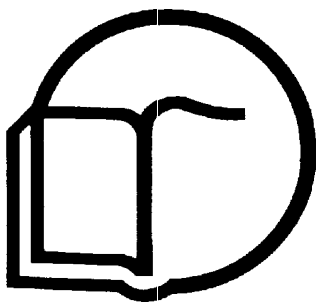

Denní tichá chvíle

listopad 2011–prosinec 2012

„Sešli Ducha svého, Hospodine, a obnov tvář země.“

(srov. Ž 104,30)

(motto plzeňské diecéze pro rok 2012)

Impulsy ke čtení Písma svatého

Jsme zváni denně číst Písmo svaté a vstupovat do osobní modlitby. Vezměme si k tomu úryvek z Písma, který je pro ten den určen. Uvědomme si, že Bůh je přítomen, že on sám s námi v tomto textu „vstupuje do rozhovoru“ a že nám jeho pomocí chce říci něco důležitého pro náš život.

Vedle rozjímavé modlitby s biblickým textem, je k hlubšímu porozumění Božímu slovu také velkou pomocí souvislé čtení Písma na pokračování. Vždyť knihy a dopisy obsažené v Písmu svatém vznikly jako větší celky. Abychom rozpoznali velké myšlenkové „oblouky“ a spojitosti, musíme je také příležitostně číst jako nějaký román či osobní dopis od začátku do konce, jakoby „jedním dechem“.

Jako malý kompas ke čtení Písma svatého nám může posloužit 12 bodů (z článku Norberta Baumerta: *Knihy ze života živě čtená*):

1. *Budte si vědomi, že celé Písmo svaté, Starý i Nový zákon, je napsáno pro vás.*
2. *Vyhradte si denně určitý čas k rozjímavému čtení Písma, příležitostně také k souvislému čtení nějaké biblické knihy vcelku.*
3. *Vzbudte v sobě víru, že zde nasloucháte Božímu slovu.*
4. *Před čtením se otevřete Duchu svatému, jenž je zde přítomný a jenž vám bude ukazovat, co je v tomto textu pro vás důležité.*
5. *Při rozjímavém čtení: Tažte se textu pomocí tázacích zájmen: kdo, co, komu, kdy, kde, proč, jak, k čemu . . . říká nebo dělá. Jestliže to vztáhneme na nás samotné:*

- *Co říká Bůh (Ježíš) mně?*
- *Co řeknu já jemu?*
- *Na co se ptá Bůh (Ježíš) mne?*
- *Co já mu odpovím?*

Při souvislém čtení: Označte si místa, kde

- *vám něco není jasné, otazníkem (?)*
- *jste nově objevili něco důležitého, vykřičníkem (!)*
- *jste byli osobně zasaženi, šipkou (→)*

Nezůstaňte pak u těchto míst stát, ale čtěte dále. Časem si označená místa můžete v klidu promyslit.

6. *Při rozjímavém čtení si udělejte čas k naslouchání. Prodlévejte tam, kde jste byli něčím zasaženi.*
7. *Rozlišujte: Co říká text sám o sobě a co říká mně osobně?*
8. *Mějte dostatek pokory používat pomůcky církevní vědy, např. komentáře, avšak i dostatek trpělivosti nechat těžko srozumitelná místa stát, dokud vám je Bůh neodhalí.*
9. *Mějte odvahu vidět svůj život ve vztahu k Božímu slovu a naopak.*
10. *Odpovězte na Boží slovo modlitbou a skutkem.*
11. *Budte citliví k příležitostem dělit se s druhými o to, co jste při čtení a žití Božího slova získali.*
12. *Budte připraveni své poznatky uvést do souladu s církevním porozuměním Písmu.*

Chvalte Pána (o modlitbě chvály)

1. „*Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla*“ (1 Pt 2,9). Tvým povoláním a tvojí výsadou je „*chválit slávu Boží milosti*“ a „*stát se chválou jeho slávy*“ (Ef 1,3–14).

Bible se o Boží chvále zmiňuje asi 3.000 krát. První křesťané byli tomuto svému povolání k chvalozpěvu věrni.

2. Zanedbávání chvály je jedním z důvodů egocentrického postoje lidí, kteří se hodně modlí. Bez tohoto rozměru chvály je modlitební život ochromený.

I my jsme tedy v návaznosti na biblickou a ranně církevní tradici povolání a zvání ke chvále. Charismata a láska, k níž všechna charismata směřují, se nejlépe rozvíjejí v atmosféře chvály, díky a radosti.

3. Chválit znamená vyslovit souhlas, obdiv a uznání. Lidé to často vyjadřují tím způsobem, že tleskají, zdvihají své ruce nebo propukají v hlasitý radostný jásot.

Mnoho výzev k Boží chvále obsahují žalmy. „*Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně! Zpívejte žalmy Bohu, zpívejte žalmy!*“ (Ž 47,2.7). „*Proto ti žehnám po celý život, v tvém jménu pozvedám dlaně*“ (Ž 63,5).

4. Chvála a dík Bohu jsou spontánní odpovědi člověka na Boží působení v jeho životě (L 1,46nn). Ačkoli dík a chvála běžně vyjadřují naše pocity, přesto se v každém případě opírají o to, co pro mě Bůh učinil a čím on je.

Víra umožňuje chválit Boha i v čase temnoty a zkoušky, a to sice s pevným přesvědčením, že těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému (Ř 8,28; Sk 5,41).

5. Ve vzdávání chvály je skryta velká moc. Chvála zlepšuje vnitřní postoj člověka, proměňuje smutek v radost, pochybnost v naději, lhostejnost v nové nadšení. Často jsme nespokojení, protože něco nebo někoho odmítáme nebo někoho nejsme schopni přijmout. Vzdáváním chvály pak vyjadřujeme souhlas, jenž je motivován vědomím, že Bůh může ze všeho vytěžit něco dobrého (srov. 2K 12,7–10; Sk 16,25n).

Modlitba chval vede také často ke zlepšení vnější situace, neboť tato chvála umožňuje Boží oslavu právě v této konkrétní situaci. A to znamená, že Duch Boží dostává prostor k mocnému působení. Lidé, jež se skrze chválu odevzdávají tomuto Duchu, jsou vnitřně posílení a potěšeni a jsou jím (ať jsou si toho vědomi či ne) vedeni i ve vnějších věcech. V Boží chvále člověk zároveň vytváří prostor k odpuštění bratrovi a dostává nový pohled na skutečnost. V určité míře pak věci vidí Božíma očima.

Neděle 27. 11. — 1. adventní**Mk 13,33–37**

„*Bděte!*“ — toto slovo mne může provázet celým letošním adventem. Být bdělý(á), mít připravené — bdělé — srdce na setkání s Pánem.

*Pondělí 28. 11.***Iz 2,1–5**

Na počátku adventu jsem zván(a) k rozhodnutí: Vystoupit na Hospodinovu horu, učit se jeho stezkám, chodit v Hospodinově světle — jak to konkrétně skutečným v letošním adventu?

*Úterý 29. 11.***Iz 11,1–10**

Jarní zkušenost nového života — nových výhonků — mám přenést i do tohoto adventu. Bůh je schopný změnit/proměnit i můj život, jestliže se mu otevřu, jestliže ho budu hledat, jestliže ho budu poznávat a zvat do svého srdce.

*Středa 30. 11. — Svátek sv. Ondřeje, apoštola***Mt 4,18–22**

Znám své povolání? Rozumím Božímu hlasu, tomu, k čemu mne zve? Pros za poznání svého povolání (každý z nás má to prvotní — patřit Bohu) nebo za jeho posílení, povzbuzení, prohloubení (v manželství, v zasvěceném životě či v životě bez partnera).

*Čtvrtek 1. 12.***Iz 26,1–6**

„*Hospodin je skála na věky.*“ O tuto jistotu se mohu opřít — i v dnešním dni. Nejsem sám ve svých běžných starostech, nejsem sama při nesení tíhy tohoto dne.

*Pátek 2. 12.***Iz 29,17–24**

Bůh si nás chce získat, uchází se o nás, ukazuje na svoji lásku, na svoji péči o nás. Jak na to odpovím — budu „*ctít Jakubova Svatého*“?

*Sobota 3. 12.***Iz 30,19–21.23–26**

Mám Hospodina opravdu za svého učitele? Dívám se na něj, naslouchám jeho slovu, učím se od něj?

Neděle 4. 12. — 2. adventní**2 Petr 3,8–14**

Naše čekání na Pána má být naplněno činorodou láskou, svatým životem, vytrvalou zbožností . . . I dnes!

*Pondělí 5. 12.***Iz 35,1–10**

Další zaslíbení o Boží věrnosti, o Božím doprovázení: „*vykveté poušť* . . . *bude tam stezka*“. Jsem ochoten se spolehnout na Pána, i když se třeba ve svém životě cítím jako vyprahlá step? Jsem ochotna se spolehnout na Boha, i když teď pro sebe nevidím cestu?

*Úterý 6. 12***Iz 40,1–11**

„*Na poušti připravte Hospodinovi cestu*“ — jak dnes připravím cestu Hospodinu do svého srdce, co pro to udělám?

Středa 7. 12.

Iz 40,25–31

Počítám s Boží všemohoucností? Počítám s jeho znalostí mne, s jeho starostlivostí o mne? Hledám u něj svoji sílu, odpočinek ve své únavě? Teď je na to čas . . .

Čtvrtek 8. 12. — Slavnost P. Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Gn 3,9–15.20

V Kristu, narozeném skrze Marii, je tento první hřích (a všechny další, ode všech lidí) překonán, zlo je poraženo. Mohu vyjádřit svou vděčnost a napodobovat Marii v jejím odpovídání na Boží volání.

Pátek 9. 12.

Iz 48,17–19

Je na mně, jak vážně vezmu to, že Hospodin je mým Bohem, že mě provází a vyučuje. Je na mně, zda o to opravdu stojím, zda chci opouštět své představy o tom, jak si řídit svůj vlastní život.

Sobota 10. 12.

Sir 48,1–4.9–11

Eliášovo „*slovo plá jako pochodeň*“, protože bylo zároveň slovem Božím, které spaluje, pročišťuje a projasňuje. Nech i ty v tichu svého srdce zaznít Boží slovo a nech je jím proměňovat a usměřňovat . . .

Neděle 11. 12. — 3. adventní

1 Sol (Te) 5,6–24

Apoštol Pavel nás dnes zve k radosti, k očekávání, k modlitbě, k děkování — vždyť Pánův příchod je blízko!

Pondělí 12. 12.

Nm 24,2–7.15–17a

„*Ten, kdo poslouchá slova Boží.*“ Jak mohu být v dnešním dni tím, kdo poslouchá slovo Boží? Jak mohu být v dnešním dni tou, která je také naplňuje?

Úterý 13. 12.

Sof 3,1–2.9–13

„*Hledat své útočiště v Hospodinově jménu.*“ Kde všude hledám ve svém životě útočiště? Dnešní den je novým pozváním ke spoléhání se pouze na Hospodina. Ve které oblasti svého života to potřebuji (nově) zakusit?

Středa 14. 12.

Iz 45,6b–8.18.21b–25

„*Já jsem Hospodin a nikdo jiný.*“ Tento verš zaznívá v textu stále znova a zaznívá i do mého života. O tuto jistotu se mohu opřít, mohu počítat s Božím působením, s jeho spravedlností, pravdivostí, spásou. A mohu také odpovídat („*každé koleno se mi bude klanět.*“)

Čtvrtek 15. 12.

Iz 54,1–10

Hospodinova věčná, slitovná láska, jež neustupuje, nekolísá, dává pokoj . . . je zde i pro mne, právě teď, tam kde se nacházím, se vším, co si nesu, i s tím, z čeho mám radost či starost.

Pátek 16. 12.

Jan 5,33–36

„*Vám se zachtělo jen na chvíli radovat v jeho světle.*“ Tato slova naznačují, v čem může spočívat jedno z nebezpečí pro duchovní (i běžný) život: v nestálosti. Je krásné, když se raduji z Božího světla (které v tomto čase symbolizuje adventní věnec) — je však nutné na cestě vytrvat, i když přijdou obtíže a temnoty.

Sobota 17. 12.

Gn 49,1a.2.8–10

Vládcé již přichází, je nablízku. Přichází v nevinnosti a zranitelnosti, jako služebník. Otevřu mu své srdce? Propůjčím mu své ruce? Nechám se poslat?

Neděle 18. 12. — 4. adventní

2 Sam 7,1–5.8b–12.14a.16

Kdyby David nenaslouchal Božímu hlasu (zprostředkovanému prorokem Nátanem), mohl by dělat „ušlechtilé“ věci (stavět Bohu chrám), ale bez jeho vedení, bez Božího požehnání. Jak je tomu v mém životě? Nedělám „svaté“ věci pro Pána, ale bez něj, bez jeho vedení, bez jeho požehnání?

Pondělí 19. 12.

Lk 1,5–25

Být spravedlivý před Bohem je nárok dnešního evangelia. Co je tomu u mne na překážku? Co potřebuji změnit?

Úterý 20. 12.

Lk 1,26–38

I já jsem nalezl(a) milost u Boha, mohu v důvěře v jeho milost, v jeho doprovázení naplňovat (a nejen dnes) jeho vůli . . .

Středa 21. 12.

Lk 1,39–45

Do adventu patří i Maria, spěchající posloužit Alžbětě. Komu mohu být Marií, kdo potřebuje moji pomoc? (Nebo mohu prosit za ty, kteří pomáhají mně . . . Či prosit o „Marii“ pro pomoc v mé nemoci, stáří . . .)

Čtvrtek 22. 12.

Lk 1,46–56

Vezmi si pro sebe Mariin chvalozpěv jako modlitbu chvály za to, co Bůh konal a koná v tvém životě. A zároveň jako vyjádření tvé závislosti na něm, na jeho milosti a lásce.

Pátek 23. 12.

Lk 1,57–66

„*Ruka Páně byla s ním.*“ Vidíš ve svém životě Boží doprovázení, jeho pomoc? Děkuj za ně a pros za „otevření“ očí tam, kde je nevidíš nebo kde Božímu vedení nerozumíš!

Sobota 24. 12. — Štědrý den

Lk 1,67–79

Pomodli se Zachariášův chvalozpěv jako modlitbu chválicí Hospodina za naši záchranu — za narození Spasitele — které dnes v noci slavíme. Vlož do této modlitby chválu za tvé vykoupení, za záchranu od nepřátel, za Boží slitování v tvém životě, za to, že mu můžeš sloužit „*po všechny dny svého života*“ . . .

Neděle 25. 12. — Slavnost Narození Páně**Žid 1,1–6**

Bůh „skrze něj stvořil svět“ a on přišel, aby „vykonal očistu od hříchů.“ Chval dnes Krista za jeho narození, za vykoupění, které přišel zprostředkovat i Tobě.

Pondělí 26. 12. — Svátek sv. Štěpána, mučedníka**Mt 10,17–22**

„Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ Vytrvat ve všech životních okolnostech, vytrvat v postoji vděčnosti a chvály vůči Kristu, vytrvat v plodnosti života z jeho milosti a síly . . .

Úterý 27. 12. — Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty**1 Jan 1,1–4**

Mám radost z Božího slova? Mám radost z Kristova narození, z mého vykoupění, z našeho společenství „s Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem“?

Středa 28. 12. — Svátek sv. Mláďátek, mučedníků**Mt 2,13–18**

Boží záměry se uskutečňují navzdory těm, kdo se snaží předělat je podle svého. Nemusím se tedy bát lidských snah, vedoucích proti Božím záměrům, ale naplňovat Boží vůli tam, kam mne na tomto světě postavil.

Čtvrtek 29. 12.**1 Jan 2,3–11**

Chovat se tak, „jak se choval on.“ Zachovávat jeho slovo, jeho přikázání, milovat svého bratra i sestru. Tím vyjadřuji, že jsem jej doopravdy poznal(a) ve svém životě.

Pátek 30. 12. — Svátek Svaté rodiny**Gn 15,1–6; 21,1–3**

„Neboj se“ — Hospodinova slova zaznívají i do tvého života, do tvých obav . . . (i do tvých starostí o tvou rodinu, o tvé děti, o jejich cestu . . .)

Sobota 31. 12.**1 Jan 2,18–21**

Na konci roku pohlédni s vděčností na Boží požehnání, které ti letos bylo dáno, na Boží pomoc v tvých starostech a trápeních. A děkuj, že máš „Ducha, kterého dává Svátý,“ a jehož požehnání tě provází tvým životem.

LEDEN 2012**Neděle 1. 1. — Slavnost Matky Boží, Panny Marie****Nm 6,22–27**

Stojíš na začátku nového roku a Boží požehnání ti jej otvírá. Bůh tě chce celým tímto rokem provázet a žehnat ti — můžeš se s důvěrou a vnímavýma očima vydat na cestu . . .

Pondělí 2. 1.**Jan 1,19–28**

I já mohu být tím, kdo ukazuje na Krista, upozorňuje na jeho přítomnost — ne jako karatel, ale jako zprostředkovatel, jako svědek, který se sám setkal s jeho mocí a milosrdenstvím.

Úterý 3. 1.

Jan 1,29–34

„Dovědčuji: To je Syn Boží.“ Jsem i já jeho svědkem? Co mi brání jím být, co mám nabídnout Pánu k proměně, abych jím byl(a)?

Středa 4. 1.

Jan 1,35–42

Toužím — tak jako Ondřej — více poznávat Ježíše? Co pro to konkrétně dělám? A co pro to udělám dnes?

Čtvrtek 5. 1.

Jan 1,43–51

Ježíš Tě zná, rozumí ti, chce překonat i tvé pochybnosti a zve tě k plnějšimu životu ve společenství s Ním. Právě dnes, v tento obyčejný den, ne až v neděli, ne až někdy. Nech se pozvat!

Pátek 6. 1. — **Slavnost Zjevení Páně**

Ef 3,2–3a.5–6

Pro koho jsem „pověřen pracovat“? Za koho nesu zodpovědnost, koho mám dnes nést ve svých modlitbách, koho povzbudit, komu pomoci?

Sobota 7. 1.

1 Jan 3,22–4,6

Věřit a milovat. Jak jednoduchá je Janova výzva a jak těžké je ji v životě naplňovat. Přesto je možné velikost tohoto úkolu uskutečňovat vytrvale a věrně malými, každodenními krůčky. Co může být ten dnešní?

Neděle 8. 1. — Svátek Křtu Páně

Iz 55,1–11

„Slyš! Nakloň své ucho! Poslouchej! Hledej!“ K čemu tě dnes Hospodin zve, volá, vyzývá?

Pondělí 9. 1.

1 Sam 1,1–8

Možná jsem se i já stal(a) někdy obětí výsměchu pro nějakou mou nedostatečnost. Nemám zapomínat, že v Bohu mám zastání (i v některých lidech — viz Elkána)! A nedostávám se někdy do pozice jeho druhé ženy Penniny?

Úterý 10. 1.

1 Sam 1,9–20

I naše strasti, bolesti, hořkost v duši (i vůči Hospodinu!) patří do modlitby. „*Jen v Bohu se ztiší duše má.*“ (Ž 62,2) Nic před ním nemusím a nemám skrývat!

Středa 11. 1.

1 Sam 3,1–10.19–20

Zkus dnes v modlitbě říci společně se Samuelem: „*Mluv, tvůj služebník naslouchá.*“ A nezapomeň pak zůstat v tichu a opravdu naslouchat.

Čtvrtek 12. 1.

1 Sam 4,1–11

Izraelité se místo změny smýšlení, místo obrácení, v boji s Filišťany zaštitují symbolem Boží přítomnosti — Hospodinovou archou. Nepřipomíná mi to něco v mém životě? Odpovídají mé činy, můj život křesťanským symbolům, které nosím, které používám?

Pátek 13. 1.

1 Sam 8,4–7.10–22a

Izraelité se chtějí připodobnit okolním národům, chtějí mít také krále, přitom jejich pravým králem je Hospodin. Nedám i já někdy na mínění druhých, nechci se jim připodobňovat místo toho, abych se držel(a) své jedinečné cesty s Pánem?

Sobota 14. 1.

1 Sam 9,1–4.17–19; 10, 1a

Saul (mladý, zdatný, převyšující všechn lid) jako král naprosto zklame. Jakoby Hospodin připravoval dějinné poučení — nezáleží na vzhledu. Držím se toho v mém jednání vůči druhým?

Neděle 15. 1. — 2. v mezidobí

1 Sam 3,3b–10.19

Komu mohu být pomocí při poznání, při porozumění Hospodinu? I při mé nedokonalosti (tak jako byl nedokonalý Élí) si mě Hospodin chce k tomu použít.

Pondělí 16. 1.

Mk 2,18–22

Půst jistě patří (nebo by měl patřit) k životu křesťana. Jako „hosté na svatbě“ budeme až v Božím království . . . Už na této zemi ale mohu a mám prožívat nejen odříkání a zármutek, nýbrž i radost z toho, že jsem nablízku „ženichovi“ — Pánu Ježíši.

Úterý 17. 1.

1 Sam 16,1–13

„*Hospodin vidí do srdce.*“ Opětovné povzbuzení k tomu, abych usiloval(a) o poznání srdce člověka a neposuzoval(a) jej jen podle jeho vzhledu, mládí či stáří, úspěšnosti . . .

Středa 18. 1.

1 Sam 17,32–33.37.40–51

Davidovo vítězství nad Goliášem pro nás může být ujištěním, že Boží věci, byť vypadají slabě, male a předem prohrané, mohou vítězit, jestliže se najdou lidé, ochotní se za ně postavit . . .

Čtvrtek 19. 1.

1 Sam 18,6–9; 19,1–7

Nezávidím druhým jejich úspěch? Nejsem na ně kvůli tomu nevraživý? A neschovávám to za jiné, „svaté“ důvody?

Pátek 20. 1.

1 Sam 24,3–21

David má úctu k Saulovi jakožto k izraelskému králi, Hospodinovu pomazanému, i když Saul je tohoto postavení nehoden. Davidova mírnost a láska k nepříteli mi může být příkladem . . .

Sobota 21. 1.

2 Sam 1,1–4.11–12.19.23–27

David oplakává smrt svého velkého přítele Jonatana . . . Mohu dnes v modlitbě vzpomenout na své přátele, na ty, kteří mě již předešli na cestě k Pánu, i na ty, z jejichž přítomnosti se mohu těšit, jejichž přátelství je mi pomocí na mé cestě.

Neděle 22. 1. — 3. v mezidobí**Jon 3,1–5.10**

Ninivští obyvatelé uvěřili Boží zvěsti skrze proroka Jonáše, stejně tak Galilejci Ježíšovi (viz evangelium). Kde, v čem potřebuje růst má víra?

*Pondělí 23. 1.***Mk 3,22–30**

Další zlomyslnost ze strany učitelů Zákona farizeů. Sice vidí Ježíšovy zřejmé zázraky, ale přičítají je působení zlého ducha! To už není hřích ze slabosti, nýbrž ze skutečné zloby. Pokud je člověk v takovém hříchu úmyslně zatvrzelý, nemůže mu být odpuštěno — jednoduše proto, že o žádné odpuštění nestojí.

*Úterý 24. 1.***2 Sam 6,12b–15.17–19**

David, chválící Hospodina tancem, je pro mne možná zvláštní představou. Přesto i já jsem zván(a) k trvalému vzdávání chvály Hospodinu — vším možným způsobem a tak do toho mohu zapojit i své tělo, své postoje a třeba i tanec . . .

*Středa 25. 1. — Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola***Sk 9,1–22**

Ananiáš přichází, poslušen Hospodina, za Šavlem, i když o něm nic dobrého neslyšel. Jsem i já ochoten/ochotna přistupovat k druhým bez předsudků — jako k těm, kteří se potřebují (a třeba právě skrze mne) setkat s Boží láskou, s Božím uzdravujícím dotykem?

*Čtvrtek 26. 1.***2 Sam 7,18–19.24–29**

David při všem tom, co se mu jako králi povedlo, zůstává pokorný před Hospodinem, nepřičítá si tyto úspěchy za své zásluhy, ví, že ke všemu svému konání potřebuje Boží požehnání. Příklad hodný následování i pro mne.

*Pátek 27. 1.***2 Sam 11,1–4a.5–10a.13–17**

David chce zamaskovat svůj hřích a toto „maskování“ nakonec skončí hříchem ještě větším — vraždou Chetity Uriáše. Jak zacházím s hříchem ve svém životě? Nesnažím se jej také maskovat?

*Sobota 28. 1.***2 Sam 12,1–7a.10–17**

Davidovi musíme připočít k dobru, že se svým „maskováním“ přestal, když jej Nátan usvědčuje (mohl přece pokračovat, dát popravít Nátana . . .). Jak reaguji já, jsem-li usvědčen(a) ze svého hříchu?

Neděle 29. 1. — 4. v mezidobí**Mk 1,21b–28**

Ježíšova moc chce i dnes působit v tomto světě, přinášet odpuštění, uzdravení, vysvobození . . . Počítám s tím? Počítám s NÍM?

*Pondělí 30. 1.***2 Sam 15,13–14.30; 16,5–13a**

David se nebrání proti Šimejovým kletbám, uvědomuje si své vlastní chyby, navíc musí utíkat před vlastním synem . . . a přesto mu zůstává naděje („*snad Hospodin*

shlédne na mé soužení“) a pokračuje v cestě. I já mám dnes věrně pokračovat na své — jedinečné — cestě k němu . . .

Úterý 31. 1.

Mk 5,21–43

V dnešním evangeliu jsou popsány dvě události, které mají jedno společné — zdůraznění pevné víry v Kristovu moc. Na Ježíše se tlačí mnoho lidí, jak mu připomínají jeho učedníci. Dotek nemocné ženy je však odlišný — je totiž vedený opravdovou vírou . . . Dotýkám se Pána s vírou, když ho přijímám ve svátostech a v jeho slově?

Středa 1. 2.

2 Sam 24,2,9–17

David zpětně vnímá své jednání (součet lidu) jako nevěrnost vůči Hospodinu, neboť se měl spoléhat na Hospodina a nikoli na počty svých bojovníků. Na koho nebo na co se v různých pracích a situacích dnešního dne spoléhám já?

Čtvrtek 2. 2. — Svátek Uvedení Páně do chrámu

Žid 2,14–18

Ježíš se stal člověkem, „*prožíval utrpení a zkoušky, dovede pomáhat těm, na které zkoušky přicházejí*“. Toto ujištění mi má být posilou v mém životě, v mých zkouškách a také povzbuzením k tomu, abych počítal(a) s jeho pomocí ve všem, co prožívám.

Pátek 3. 2.

Sir 47,2–13

David „*v každém svém činu velebil Svatého, Svrchovaného oslavnými slovy*“. Čím já dnes prokážu „*lásku svému stvořiteli*“?

Sobota 4. 2.

1 Král 3,4–13

Spolu se Šalomounem pros dnes o chápavé, moudré a prozíravé srdce — vůči své rodině, svým blízkým, kolegům, bratřím a sestrám . . .

Neděle 5. 2. — 5. v mezidobí

1 Kor 9,16–19.22–23

„*Pro všechny jsem se stal vším*“ — nejde o přizpůsobivost, ale o touhu umožnit každému setkání s Kristem: každému jeho řečí, jeho způsobem, v jeho životní situaci. K této službě jsem pozván(a) i já.

Pondělí 6. 2.

1 Král 8,1–7.9–13

Boží přítomnost se zjevila Šalomounovi a jeho lidu. I dnes ji mohu zakoušet, nemusím se utíkat do minulosti či do budoucnosti. Bůh je přítomen v mém životě! Právě tam, kde se teď nalézám. V tom, co právě prožívám, mohu zakusit jeho blízkost a uzdravující přítomnost!

Úterý 7. 2.

1 Král 8,22–23.27–30

Přidej se k Šalomounově chvále a velebení Hospodina, který zachovává „*smlouvu a přízeň svým služebníkům*“.

Středa 8. 2.

1 Král 10,1–10

Šalomounova moudrost vede nakonec královnu ze Sáby k velebení Hospodina. I mé činy, myšlenky, slova . . . by měly ukazovat na něj, nikoli na mne . . .

Čtvrtek 9. 2.

1 Král 11,4–13

Jak je tomu s mým srdcem? Je zcela oddáno Hospodinu? Které modly, kteří cizí bohové se tam snaží získat své místo, svůj prostor?

Pátek 10. 2.

1 Král 11,29–32; 12,19

Achijáh „ničí“ svůj nový plášť, protože je poslušný vůči Hospodinu. Jak moc jsem ochoten poslouchat a plnit Boží příkazy? Jak moc jsem ochotna se přitom vzdávat svého?

Sobota 11. 2.

1 Král 12,26–32; 13,33–34

Jorobeam má strach o svou vládu, o její narušení, a tak se odvrací od Hospodina. Místo spoléhání se na něj se spoléhá na svou vlastní moc a sám si zajišťuje svoji vládu. Co si — sám/sama, bez Hospodina — zajišťuji já?

Neděle 12. 2. — 6. v mezidobí

1 Kor 10,31–11,1

„Všecko dělejte k Boží oslavě“ — mohu se tímto pohledem podívat na všechno mé konání, na všechny mé skutky, na celý můj život?

Pondělí 13. 2.

Mk 8,11–13

Znamení sama o sobě nejsou tak důležitá, důležité je řídit svůj život podle Krista, měnit jej podle jeho slov. Jsem k tomu i v dnešním dni ochoten, jsem k tomu i dnes připravena?

Úterý 14. 2.

Mk 8,14–21

I dnes mám důvěřovat Kristu, jeho vedení, nezajišťovat si všechny okolnosti svého života, být připraven na jeho vedení, být připravena přijmout jeho požehnání . . .

Středa 15. 2.

Mk 8,22–26

Cesta proměny našeho života, cesta směřující ke Kristu není jednorázová věc, ale každodenní vytrvalé úsilí o věrnost v naplňování jeho slova. Skrze tuto věrnost mohu pomalu začínat vědět, chápat, znát . . .

Čtvrtek 16. 2.

Mk 8,27–33

Ježíšova cesta do Jeruzaléma, jeho smrt a zmrtvýchvstání patří neoddelitelně k němu i k cestě jeho učedníků. Nemohu jít cestou bez kříže, nemohu si trvale zajistit bezproblémový život. Jsem s tím srozuměn(a)?

Pátek 17. 2.

Mk 8,34–9,1

V utrpení, ve starostech a trápeních nemám ztrácet (vedle svého života) i naději. Naději na mé vykoupení, naději na proměnu mého života, kterou mám v Kristu Ježíši.

Sobota 18. 2.

Mk 9,2–13

„*Toho poslouvejte!*“ K čemu mě dnes Ježíš zve, v čem ho mám poslechnout, co mám naplňovat, co uskutečňovat?

Neděle 19. 2. — 7. v mezidobí

Iz 43,18–19.21–22.24b–25

Bůh tvoří věci nové. Nemusím zůstat v minulosti, nemusím zůstat vězet ve svých hříších; ale pevně stát zakotven(a) v přítomnosti a s nadějí očekávat od Pána to, co již vzchází, co je už blízko . . .

Pondělí 20. 2.

Mk 9,14–29

Nepotřebuji i já „přivést k Ježíši“? — Znovu zakusit jeho uzdravení, odložit svůj hřích, prosit o posílení víry, o pozhnání v konkrétní věci . . .

Úterý 21. 2.

Mk 9,30–37

Pán se k učedníkům obrací s druhou předpovědí svého utrpení. Učedníci nerozumějí. To se samozřejmě může stát. Horší je, že se bojí zeptat, a tak nemohou přijmout Ježíšovo vysvětlení, jež by je mohlo posílit ve chvílích jeho ponížení . . . Také já opomím mnohé Pánovy nabídky — z lenosti, z nezájmu, ze zbytečných obav . . .

Středa 22. 2. — Popeleční Středa

2 Kor 5,20–6,2

Nepřijímej (neztrácej) Boží milost nadarmo! Bůh ti přece chce pomoci, chce tě vyslyšet. A to platí i dnes, v této začínající postní době. Snaž se vnímat Boží milost (jeho přítomnost) v dnešním dni, nech se jí vést, nech se vysvobozovat, jdi v její síle . . .

Čtvrtek 23. 2.

Lk 9,22–25

Jak moc jsem ochoten ve svém životě ztrácet? Jak moc jsem ochotna se zapřít?

Pátek 24. 2.

Mt 9,14–15

Nastaly dny, kdy se máme postit. A půst neznamená jen nejíst dnes maso — ale „*rozvázat nespravedlivá pouta, uvolnit uzly jha, utiskované propustit na svobodu, zlomit každé jařmo*“ (viz první čtení). Co mi to říká pro můj život?

Sobota 25. 2.

Lk 5,27–32

Ježíš přišel uzdravit mne — nemocného, Ježíš přišel povolát k obrácení mě — hříšnou. A stejně tak i nemocné a hříšné, kteří jsou kolem mne a nad které se nemám vyvyšovat.

Neděle 26. 2. — 1. postní**1 Petr 3,18–22**

„*Kristus vytrpěl smrt, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem.*“ Vnímej znovu velikost jeho oběti přinesenou za tebe a vydej se na cestu proměny svého smýšlení i svých činů.

*Pondělí 27. 2.***Lv 19,1–2.11–18**

Boží svatost a Boží blízkost mají pro mne být zdrojem a motivem milosrdné lásky vůči mým bližním. — Mé přibližování se k Bohu má jít ruku v ruce s rostoucím milosrdenstvím k lidem kolem mne!

*Úterý 28. 2.***Mt 6,7–15**

Ježíš klade při učení modlitby Páně důraz na odpuštění: mám odpouštět, aby i mně bylo odpuštěno naším nebeským Otcem. Jsem ochoten odpustit? Jsem ochotna prominout?

*Středa 29. 2.***Lk 11,29–32**

Ježíše je třeba vzít vážně. Nestačí být jen formálně (slovy) křesťanem, nelze čekat na znamení, ale právě teď žít obrácení a odpuštění, směřovat svůj život k Pánu . . .

*Čtvrtek 1. 3.***Mt 7,7–12**

Mojí jistotou je a zůstává to, že vydám-li se na cestu, rozhodnu-li se k novému kroku, najdu-li odvahu ke zřeknutí se svého hříchu . . . mohu počítat s Boží pomocí, s jeho doprovázením.

*Pátek 2. 3.***Mt 5,20–26**

Být spravedlivým, spravedlivou neznamena jen přesně dodržovat přikázání tak, jak jsou napsána, ale také nechat se ve svém jednání vést láskou, milovat tak jako miloval Ježíš . . .

*Sobota 3. 3.***Mt 5,43–48**

Nemám si lidi rozdělovat na sympatické a nesympatické, na přátele a nepřátele, na dobré a zlé, ale po Božím vzoru všem přát a dávat lásku — tak budu synem, dcerou „*svého nebeského Otce*“.

Neděle 4. 3. — 2. postní**Řím 8,31b–34**

„*Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?*“ Mé hříchy, mé viny, má zranění mne nemohou a nemají oddělovat od mého Pána, zdroje veškerého slitování a milosrdenství. Prožij dnes jeho blízkost, jeho zájem, jeho náklonnost!

*Pondělí 5. 3.***Lk 6,36–38**

Jsem milosrdná(ý) k druhým stejnou měrou jako k sobě samé(mu)? Nesoudím a nezavrhují druhé — nestavím se tak na místo příslušející Bohu?

Úterý 6. 3.

Mt 23,1–12

Nestavím svůj život na své dokonalosti, chytrosti, nadanosti, velikosti, na svém bohatství, na svých „čestných a předních“ místech? Jsou pro mne všichni bratry a sestrami?

Středa 7. 3.

Mt 20,17–28

Být služebníkem, otrokem — komu by se chtělo. Ale „*ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit*“ — tak i já mám sloužit svým jedinečným způsobem, tak i já mám ztrácet: dávat svůj život.

Čtvrtek 8. 3.

Lk 16,19–31

Není na co čekat — nyní je ten čas, kdy mám naslouchat výzvam Božího slova a změnit své smýšlení i jednání.

Pátek 9. 3.

Mt 21,33–43.45–46

Vážím si velkolepé Boží nabídky — daru Božího království, do kterého směřuji a které je zároveň mezi námi? Mou odpověď má být nesení ovoce. Co mohu udělat, abych je nesl(a) i nadále?

Sobota 10. 3.

Lk 15,1–3.11–32

„*Ty jsi pořád se mnou . . .*“ — vnímám velikost tohoto Božího daru, vážím si jej, jsem vděčný(á)? Nebo je má pozornost zaměřena na „mladší bratry“, na jejich hříchy a slabosti?

Neděle 11. 3. — 3. postní

Ex 20,1–17

„*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh.*“ Začátek Desatera, který jsme se mnohdy neučili . . . Vnímám Boží skutky, které koná v mém životě? Vnímám, že je opravdu mým (osobním, blízkým) Bohem? Pak jej mohu „snáze“ následovat a naplňovat jeho přikázání.

Pondělí 12. 3.

Lk 4,24–30

Jsem ochoten slyšet Boží slovo i od svých nejbližších, které tak dobře znám? Jsem připravena naslouchat jim a změnit své smýšlení i jednání?

Úterý 13. 3.

Mt 18,21–35

Mám žít ze skutečnosti odpuštění, z prožitku, že mně osobně bylo odpuštěno . . . Je samozřejmé, že se pak mění i můj postoj vůči okolním hříšníkům — mým „dlužníkům“.

Středa 14. 3.

Mt 5,17–19

„*Naplnit*“ znamená Boží slovo nejen slyšet, ale také podle něj žít. Jen tak může být předáváno dál, jen tak může — skrze mne — nést ovoce.

Čtvrtek 15. 3.

Lk 11,14–23

Tváří v tvář mocným Božím skutkům si mohu začít vymýšlet vlastní výmluvy — abych nemusel(a) změnit svůj život — anebo jej (i nadále) proměňovat a směřovat k Pánu.

Pátek 16. 3.

Mk 12,28b–34

Boží slovo: přikázání lásky k Bohu i bližnímu jsou jasné. Jde o to, jak je v mém životě trpělivě a vytrvale naplňovat, jak je aplikovat (zkonkrétnit) do jednotlivostí mého života, do každého jeho dne.

Sobota 17. 3.

Lk 18,9–14

Jedno z nejznámějších podobenství, jakmile je zaslechneme, už víme, že máme být pokorní jako celník a ne jako se sebou spokojený — samolibý farizej. Ale právě známost podobenství mi může být na překážku v tom, abych je vzal vážně, abych podle něj směřoval svůj život, abych tak opravdu žila!

Neděle 18. 3. — 4. postní

Ef 2,4–10

Vnímám velikost spásy — tohoto nezaslouženého Božího daru? Jsem spasen pro svoji víru, nikoli pro mé skutky — neobracím to někdy ve svém uvažování (spásá kvůli mým dobrým skutkům)?

Pondělí 19. 3. — Slavnost sv. Josefa

Mt 1,16.18–21.24a

„*Josef byl spravedlivý*“ — co mi to říká pro můj život? Jak mám být spravedlivý ve svém životě? Jak být spravedlivá ve svém povolání, (v rodině, zaměstnání, . . .)?

Úterý 20. 3.

Jan 5,1–3a.5–16

Třicet osm let je pořádně dlouhá doba. Přesto i po tak dlouhé době může Bůh něco proměnit, uzdravit, začít jednat — a to i v mém životě! Nechám jej jednat? Dám mu svoji důvěru?

Středa 21. 3.

Jan 5,17–30

Ježíšovo spojení (jednota) s Otcem je velmi důležitá. Stejně tak i moje. Vždyť „*Otec má život sám v sobě*“ — u něj mám čerpat svoji sílu pro dnešní den . . .

Čtvrtek 22. 3.

Jan 5,31–47

Co mi brání, abych uvěřil Ježíši? Co mi brání, abych vzal vážně jeho slova, abych je žila — naplňovala ve svém životě?

Pátek 23. 3.

Jan 7,1–2.10.25–30

Ježíšův osud, tak jako i ten náš, je plně v rukou Božích; proto se nám nemůže nic stát bez jeho vědomí nebo dokonce proti jeho vůli. Jsme si toho vědomi a věříme tomu?

Sobota 24. 3.

Jan 7,40–53

Ježíšovo slovo (*viz verše 7,37–38, bezprostředně předcházející našemu úryvku*) je plné moci a síly! („*Žádný člověk nikdy tak nemluvil.*“) A jejich sílu a moc mohu zažívat — i dnešní den, v situaci, ve které se právě nacházím . . .

Neděle 25. 3. — 5. postní

Žid 5,7–9

Být poslušný(á) vůči Bohu — co to znamená v mém životě a právě v dnešní den? Jak to mohu uskutečnit a svědčit tak o tom, jenž je mým Pánem?

Pondělí 26. 3. — Slavnost Zvěstování Páně

Lk 1,26–38

Řekni i ty v dnešním dni Pánu: „*Jsem služebnice Pána*“ nebo: „*Jsem tvůj služebník*“ a nech se jím vést — ke chvále, ke službě, k naplňování jeho poslání, k . . .

Úterý 27. 3.

Jan 8,21–30

„*A ten, který mě poslal, je se mnou.*“ I já si mohu být jistý(á) tím, že Otec je se mnou. Právě dnes, právě teď. O něj opřen(a) mohu mluvit a konat to, „*co se mu líbí*“, k čemu mě posílá.

Středa 28. 3.

Jan 8,31–42

„*Pravda vás osvobodí.*“ Jako Boží syn, jako Boží dcera mohu zůstat v Otcově domě navždy. A mohu na konci této postní doby pravdivě pojmenovat vše ve svém životě, odhodit všechno otroctví hříchu a vrhnout se do Boží náruče, přijmout od něj skutečnou svobodu . . .

Čtvrtek 29. 3.

Jan 8,51–59

Není to dobré, když nám Ježíš a Otec splývají, když je bez problémů a bezmyšlenkovitě zaměňujeme. Ježíš ukazuje Otce. Podíváme se teď tím směrem s Ním.

Pátek 30. 3.

Jan 10,31–42

„*Mnoho jich tam v něho uvěřilo.*“ Aby v něj mohli uvěřit, musí se s ním setkat. A prostředníkem či prostřednicí toho jsem i já! Já jako ten, který se s ním setkal! Já jako ta, která v něj uvěřila!

Sobota 31. 3.

Jan 11,45–56

Lidé hledali Ježíše z různých důvodů . . . I já, ač jsem v něj již dávno uvěřil(a), jej potřebuji stále hledat ve svém životě a ptát se, kam mě vede, k čemu mě zve, . . .

Neděle 1. 4. — Květná neděle

Flp 2,6–11

Kristovo zřeknutí se sebe sama, jeho „*vyprázdnění*“ je výzvou i pro mne: netrvat na svých nárocích, být pokorným služebníkem, být pokornou služebnicí . . .

Pondělí 2. 4.

Iz 42,1–7

Izaiášův zpěv o Božím služebníku mluví o jeho odhodlání: ohlašovat právo, přinést uzdravení, zprostředkovat smlouvu Boha s lidem, vyvést „*ty, kdo bydlí v tmách.*“

Kde se v tomto textu najdu já, co mi dává naději, co očekávám od Božího služebníka — Krista?

Úterý 3. 4.

Iz 49,1–6

Druhý Izaiášův zpěv mluví o poslání Božího služebníka. I mně Bůh dal jedinečné poslání, nezapomínám na ně, snažím se je naplňovat ve svém životě, jsem v něm věrný(á)?

Středa 4. 4.

Iz 50,4–9a

V dalším Izaiášově zpěvu Boží služebník naslouchá Hospodinovu hlasu a koná (navzdory protivenstvím) Boží vůli. Toto dokonale naplnil Ježíš na kříži. Děkuj za to ve své modlitbě a naslouchej Božímu hlasu. K čemu tě zve?

Čtvrtek 5. 4. — Zelený Čtvrtek

1 Kor 11,23–26

„*Kdykoli jíte a pijete . . .*“ Eucharistie je největším Božím darem, Kristus přebývá uprostřed svého lidu. Děkuj za velikost tohoto daru, za posilu na cestě, za Krista, který je přítomen v tvém životě, který přebývá v tvém srdci.

Pátek 6. 4. — Velký Pátek

Iz 52,13–53,12

Poslední Izaiášův zpěv o Božím služebníkovi mluví o jeho utrpení. Zůstaň u tohoto textu, přečti si jej znovu, vnímej jej v den památky Kristova utrpení a smrti na kříži — za tebe!

Sobota 7. 4. — Bílá Sobota **Gn 1,1–2,2; Gn 22,1–18; Ex 14,15–15,1; Iz 54,5–14; Iz 55,1–11; Bar 3,9–15.32 — 4,4; Ez 36,16–17a.18–28; Řím 6,3–11; Mt 28,1–10**

Všechna dnešní čtení (vyber si jedno z nich k četbě a k modlitbě) jsou výpověďmi o Boží lásce k člověku. A já mám dnes (při obnově křtu o vigílii) obnovit své rozhodnutí odpovídat na tuto lásku láskou — vůči Bohu i vůči mým bližním.

Neděle 8. 4. — Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Jan 20,1–9

Ježíšovo vzkříšení je tajemstvím pro ženy, pro apoštoly i pro nás. Přesto však je reálné, přináší do tvého života odpuštění, nový smysl, nasměrování a požehnání. Proto se dnes raduj se svými bratry a sestrami za tak veliký dar pro celý tvůj život!

Pondělí 9. 4.

Sk 2,14.22b–33

I my jsme (a máme být) svědky Kristova zmrtvýchvstání. Ne vlastní silou, ale mocí Ducha svatého, kterého na nás vylil.

Úterý 10. 4.

Sk 2,36–41

„*To zaslíbení platí,*“ bylo naplněno i na mně. Byly mi odpuštěny mé hříchy, stal(a) jsem se Božím dítětem, dostal(a) jsem dar Ducha. Buď Bohu chvála!

Středa 11. 4.

Sk 3,1–10

Za které „zázraky“, velké věci ve svém životě můžeš dnes chválit Boha?

Čtvrtek 12. 4.

Sk 3,11–26

„*Bůh vám poslal Mesiáše, který byl pro vás určen, Ježíše.*“ Děkujme Bohu za tento dar, radujme se z něj a nechme Kristem proměňovat své životy . . .

Pátek 13. 4.

Sk 4,1–12

Petr hlásá Ježíše ukřižovaného a vzkříšeného. Jedno od druhého nejde oddělit. Musím uznat své hříchy, ale nezůstávat v nich, přijmout spásu (odpuštění hříchů) a v moci Ducha kráčet za Pánem. Letošní Velikonoce jsou toho připomínkou a novým povzbuzením na cestu.

Sobota 14. 4.

Sk 4,13–21

Nám nikdo nezakazuje hlásat Krista, spásu, kterou nám přinesla jeho smrt na kříži. Tak i ty o to usiluj, aby všichni mohli velebit Boha.

Neděle 15. 4. — 2. velikonoční

1 Jan 5,1–6

Mou (nejen dnešní) odpovědí na dar spásy je láska k Bohu a naplňování jeho přikázání — lásky k bližním především. Pomocí na mé cestě víry je Duch Boží, který mne uvádí do pravdy.

Pondělí 16. 4.

Jan 3,1–8

Nově se narodit je událostí jednorázovou — děje se ve křtu a zároveň věcí každodenní — znamená žít každý den z darované Boží milosti jako nový člověk v moci Ducha svatého. I dnes.

Úterý 17. 4.

Sk 4,32–37

Dělení se s potřebnými, otevřené srdce pro chudé, nemocné a potřebné — i to umocňuje moje svědectví o Kristu těm, kdo jej neznají. (*Charitní rozměr církve se nerealizuje jen v charitě (instituci), ale má být přítomen v životě každého farníka, v životě každé farnosti.*)

Středa 18. 4.

Sk 5,17–26

Apoštolové jsou poslušni Božího vedení, neutíkají, když se dostali z vězení, ale vrací se do chrámu a hlásají „*všechna slova toho života*“. Jak je tomu u mne? Nechávám se vést Bohem? Nebo jen prosím o požehnání cest, které si sám/sama zvolím?

Čtvrtek 19. 4.

Sk 5,27–33

Už podruhé jsme vyzýváni, abychom i my „poslouchali více Boha než lidi“. Těmi „lidmi“ můžeme být i my sami! Máme sklony respektovat sebe sami víc, než Boha. Je to nebezpečnější a rafinovanější, než jde-li o druhé lidi.

Pátek 20. 4.

Sk 5,34–42

Mohu být povzbuzen(a) tím, že se Bůh stará o svoje dílo. Je to povzbuzení k vytrvalosti a věrnosti ve službě, kterou mi Bůh daroval; na místě, na které mě v církvi postavil.

Sobota 21. 4.

Sk 6,1–7

Život farní obce potřebuje různé služby, oblasti zodpovědnosti . . . Pros o požehnání pro tvoji službu či zodpovědnost nebo o jejich nalezení. A pros o totéž i pro další bratry a sestry ve tvé farnosti.

Neděle 22. 4. — 3. velikonoční

1 Jan 2,1–5a

Nikdy bychom neměli zapomínat, že i když zhřešíme, „*máme přímluvce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého.*“ Mám odvahu před něj předstoupit s každým svým hříchem, s každým svým proviněním?

Pondělí 23. 4. — Svátek sv. Vojtěcha

Sk 13,46–49 nebo Kol 1,24–29;2,4–8

Žít ve spojení s Kristem; být zakořeněn(a) v Kristu; na něm stavět; utvrzovat se ve víře; nepřestávat Bohu děkovat. V které z těchto oblastí potřebuji růst? A co pro to dnes mohu udělat?

Úterý 24. 4.

Sk 7,51–8,1a

I jako křesťan jsem v nebezpečí, že mé uši se stanou neobřezanými — neslyšící Boží slovo, že mé srdce se stane neobřezaným — nemilujícím. Aby se tak nestávalo, potřebuji se nechat vést Božím Duchem — naslouchat mu a jednat.

Středa 25. 4. — Svátek sv. Marka, evangelisty

1 Petr 5,5b–14

„*Na něj hodíte všechnu svou starost, vždyť jemu na vás záleží.*“ Dokážu to naplňovat v dnešním dni? A jak konkrétně?

Čtvrtek 26. 4.

Sk 8,26–40

Abych lépe rozuměl Božímu slovu, musím je číst s touhou porozumět, přemýšlet o něm a prosit samotného Pána, aby mne uvedl k hlubšímu poznání (a také třeba hledat bratry a sestry, kteří mi v tom pomohou). A potom, tak jako etiopský komoří, podle těch slov jednat.

Pátek 27. 4.

Sk 9,1–20

Další člověk, který se nechá poslat a vést: Ananiáš. Bez něho by Šavlova konverze byla nedokončená. Musel odložit strach i pýchu, která tvrdí, že sama ví nejlíp, co má dělat.

Sobota 28. 4.

Sk 9,31–42

Církev roste, žije v bázni před Pánem, roste přispěním Ducha svatého. Co mohu udělat pro to, aby to platilo i v mé farnosti?

Neděle 29. 4. — 4. velikonoční**1 Jan 3,1–2**

„Už teď jsme Boží děti.“ Už teď můžu a mám žít jako Boží syn, jako Boží dcera. Už teď mohu přijímat Otcovu velikou lásku a pokorně a trpělivě růst; odpovídat na lásku láskou, abychom mu byli „podobní, až on se ukáže.“

*Pondělí 30. 4.***Sk 11,1–18**

Bůh „rozšiřuje“ Petrovo srdce, aby mu ukázal, že spása je i pro pohany. V čem, pro koho potřebuji já rozšířit své srdce — koho nepřijímám, komu nepřeji . . . koho mi přesto Pán ukazuje?

*Úterý 1. 5.***Mt 13,54–58**

Jsou lidé, kteří nad Ježíšovým učením žasnou a radují se z něho, a jsou jiní, kteří žasnou — a přitom jsou pohoršeni. A přitom obojí slyšeli (četli) totéž! Ještě může nastat jedna situace: postoj lidí, kteří Ježíšovo slovo slyší . . . , a je jim zcela lhostejné . . . Pane, chci nad tvým učením žasnout, radovat se z něj a přijímat ho do svého srdce.

*Středa 2. 5.***Sk 12,24–13,5a**

Boží slovo se šíří a rozrůstá . . . Děkuji za situace ve svém životě, ve kterých k tobě Bůh mluvil, kdy tě jeho slovo zasáhlo a vedlo k obrácení, k pokání, ke změně života, ke službě bližním, ke svědectví . . .

Čtvrtek 3. 5. — Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů**1 Kor 15,1–8**

Kristovo vzkříšení — střed Pavlova hlásání. Je také středem a kotvou mé osobní křesťanské víry?

*Pátek 4. 5.***Sk 13,26–33**

„Nepoznali, kdo Ježíš je.“ Pojmenuj si, kým pro tebe Ježíš je, co pro tebe znamená, jaké bys mu dal(a) ve své současné životní etapě jméno? Která jeho „tvář“ (vlastnost) k tobě v tomto čase promlouvá, je ti blízká?

*Sobota 5. 5.***Sk 13,44–52**

„Plní radosti a Ducha svatého“. I já (spolu s dalšími) zakouším to, co učedníci z našeho úryvku. Radostná zvěst evangelia je i pro mne. Co mi brání ji plněji přijmout, být plný(á) „radosti a Ducha svatého“?

Neděle 6. 5. — 5. velikonoční**1 Jan 3,18–24**

„Milovat doopravdy“ a konat, „co je mu milé“ — jak můžeš tuto Janovu výzvu uskutečnit v dnešní den? Nech se při tom vést duchem, „kterého nám dal.“

*Pondělí 7. 5.***Jan 14,21–26**

Otec a Syn přebývají v mém srdci skrze moji víru, skrze moji důvěru — vyjádřené mou láskou, zachováváním Ježíšových slov. Které z Ježíšových slov (z těch které znám) si mohu vzít do celého dnešního dne?

Úterý 8. 5.

Jan 14,27–31a

„*At' se vaše srdce nechvěje a neděsí.*“ Kristův pokoj je darem pro můj život. Dokážu se na něj samotného a jím darovaný pokoj i dnes spolehnout?

Středa 9. 5.

Jan 15,1–8

Kristovo slovo mne očisťuje, sám Otec se o mne stará, abych nesl(a) ještě více ovoce. Mým úkolem je zůstat v Kristu, zůstat na kmeni a oslavit Otce (nikoli sebe) tím, že ponesu mnoho ovoce . . .

Čtvrtek 10. 5.

Jan 15,9–11

Mám radost? Radost z toho, že patřím Kristu, že zůstávám v jeho lásce, že patřím mezi jeho přátele? Radost z toho, že je se mnou? — Právě teď a dává mi sílu odpovídat (naplňováním jeho přikázání) na jeho lásku.

Pátek 11. 5.

Jan 15,12–17

Je to velký dar — jsme Kristovi přátelé. Kristus si nás vyvolil, abychom šli, nezůstávali stát na místě a přinášeli trvalý užitek. A to opravdu můžeme, napojeni na něj, v jeho moci, v jeho požehnání, nám darovaném.

Sobota 12. 5.

Jan 15,18–21

Patřit Ježíšovi neznamená mít pohodový život. Ve všech okolnostech svého života, ve všech křížích mohu však počítat s Ježíšovou pomocí, který tím vším již prošel a je se mnou.

Neděle 13. 5. — 6. velikonoční

1 Jan 4,7–10

Apoštol Jan nás vyzývá napodobovat Boží dokonalou lásku. Čím více ji poznávám ve svém životě, čím více nacházím její podivuhodnou hloubku a uzdravující moc, tím více jsem uschopňován(a) k tomu, abych miloval(a) . . .

Pondělí 14. 5. — Svátek sv. Matěje, apoštola

Jan 15,9–17

Mám radost? Radost z toho, že patřím Kristu, že zůstávám v jeho lásce, že patřím mezi jeho přátele? Radost z toho, že je se mnou? — Právě teď a dává mi sílu odpovídat (naplňováním jeho přikázání) na jeho lásku.

Úterý 15. 5.

Jan 16,5–11

Učedníci (a my také) se mají postavit na vlastní nohy, samostatně začít působit v moci Přímlovce, kterého Ježíš posílá. Je má víra dospělá? Jsem schopen/schopna vydávat svědectví? Co nebo kdo mi v tom může pomoci?

Středa 16. 5. — Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech

Řím 8,31b–39

Pro Boží děti není odsouzení — Kristus „*je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!*“ Proto mne nic nemůže odloučit od jeho lásky a ve všech okolnostech mého života

mohu mít naději. Naději na jeho vítězství, naději na jeho doprovázení, naději na vysvobození.

Čtvrtek 17. 5. — Slavnost Nanebevstoupení Páně

Sk 1,1–11

Ani my, přes všechny naše zkušenosti s Kristem, jej nemusíme zcela chápat, rozumět mu — tak jako jeho apoštolové („*obnovíš ted’ v Izraeli království?*“). Potřebujeme Ducha Svatého a jeho dary, obojí je nám dáno a zároveň přislíbeno — i dnes mohu prosit o obnovení, rozšíření a prohloubení jeho působení v mém životě!

Pátek 18. 5.

Jan 16,20–23a

„*Vaši radost vám nikdo nevezme.*“ A je mi co vzít? Neztratil jsem ve svém životě „velikonoční“ radost? Radost ze spásy, z vysvobození, z Božích obdarování?

Sobota 19. 5.

Jan 16,23b–28

„*Sám Otec vás miluje.*“ Připomeň si dnes znovu Boží otcovskou lásku, která za tebe, za tvůj život obětovala svého syna a odpověz na ni svými díky i veškerým svým dnešním konáním.

Neděle 20. 5. — 7. velikonoční

1 Jan 4,11–16

„*Máme se i my navzájem milovat*“ — není tu „měli bychom“, ale máme, není to doporučení, ale spíše příkaz. Nemusí pro mne být pohodlný, vzpomenu-li si na některé „obtížně milovatelné“ bratry a sestry kolem mne, ale „*když nás Bůh tak miloval*“, není jiné cesty.

Pondělí 21. 5.

Jan 16,29–33

Ve všech mých starostech a trápeních si mohu zachovat dobrou mysl — Ježíš je se mnou, On přemohl svět . . .

Úterý 22. 5.

Jan 17,1–11a

„*Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha . . .*“ Poznají ve smyslu hlubokého důvěrného, opakujícího se, neustávajícího setkávání se se svým Pánem, Otcem a Jediným.

Středa 23. 5.

Jan 17,11b–19

I dnes se za nás Ježíš přimlouvá u Otce, který nás chrání ve světě, dává své slovo, posvěcuje nás pravdou, abychom obstáli v našem poslání . . .

Čtvrtek 24. 5.

Jan 17,20–26

I nám, žijícím v rozdělení, je určena Ježíšova přimlůva za jednotu. Co mohu udělat pro to, aby tento veliký dar — a zároveň důležitá a potřebná charakteristika mé církve, mojí farnosti — byla v ní více uskutečňována, aby byla charakteristikou pravdivou?

Pátek 25. 5.

Jan 21,15–19

Řekni i ty ve své modlitbě: „*Pane, ty víš všechno — ty víš, že tě miluji!*“ „Obleč“ tuto Petrovu výpověď do svých vlastních slov. A nezapomeň naslouchat Ježíšově odpovědi . . .

Sobota 26. 5.

Jan 21,20–25

„*Proč se o to staráš?*“ O co se já — zbytečně — starám, místo abych naplňoval(a) následující Kristova slova: „*Ty mě následuj!*“?

Neděle 27. 5. — Slavnost Soslání Ducha svatého

Gal 5,16–25

Nechat se vést Duchem — co to konkrétně znamená v mém životě? Co mám opustit, o co mám usilovat, k čemu směřovat, čeho se držet?

Pondělí 28. 5.

Mk 10,17–27

Mám potřebu klást Kristu otázky? Ptát se jej na různé věci, skutečnosti a situace, které řeším ve svém životě?

Úterý 29. 5.

Mk 10,28–31

Opouštíme ne proto, abychom si mohli nárokovat u Krista mnohem víc, ale abychom mu mohli více patřit. Uvědom si nějakou situaci ve svém životě, kdy jsi pro něj něco opustil(a) a vnímej, jak to proměnilo tvůj následující život . . . a děkuj za to.

Středa 30. 5.

Mk 10,32–45

Jakkoli dlouhé a důvěrné pobývání s Ježíšem není nárokem na privilegia, ale (má být) o to větší motivací k pokorné službě druhým . . .

Čtvrtek 31. 5. — Svátek Navštívení Panny Marie

Sof 3,14–18

Návštěva druhého je radostnou událostí sama o sobě, přináší radost ze setkání, ze sdílení života, z porozumění. Koho bych dnes (nebo v tomto týdnu) mohl navštívit, komu bych mohla přinést radost?

Pátek 1. 6.

Mk 11,11–25

„*Kdykoli se postavíte k modlitbě, odpouštějte, máte-li co proti komu.*“ Tím mohu začít svoji dnešní modlitbu.

Sobota 2. 6.

Mk 11,27–33

Nesnažím se také někdy Ježíše „přechytračit“? Abych mohl(a) zůstat ve svých zvyklostech, v zajetých kolejkách, ve své zajištěnosti, ve svých hříších . . . a nemusel(a) se jím nechat vyvádět na nové cesty, do svobody (a nejistoty)?

Neděle 3. 6. — Slavnost Nejsvětější Trojice

Řím 8,14–17

Máme podíl na dědictví i utrpení Kristově. Jsme přijati za vlastní, potvrzuje nám to sám Duch svatý. Ve všech životních okolnostech tedy nemusíme „*znova žít ve*

strachu,“ nechat se jím ovládat či srážet k zemi, ale žít jako Boží děti, jako ti, kteří v jeho síle strach překonávají.

Pondělí 4. 6.

Mk 12,1–12

Boží záměry se naplňují (zdánlivě možná těžce a pomalu) a já je mohu pomáhat naplňovat nebo se proti nim stavět. (A říkat, že se mě to celé netýká, je vlastně také postoj jdoucí proti jejich naplňování.)

Úterý 5. 6.

Mk 12,13–17

Jako Boží obraz mám patřit Bohu, dávat se mu k dispozici, žít jako jeho dítě . . . Dávám Bohu to, co mu přísluší?

Středa 6. 6.

Mk 12,18–27

Písmo mohu používat jako nástroj, kterým si odůvodním svá vlastní přání a úmysly, proč něco ne a něco ano. Ale Písmo pro mne má být Božím slovem, které mluví do mého života, které mě směřuje, vyvádí z mých vlastních cest, odvádí od mých vlastních přání . . . Kdy a kde objevuji ve svém jednání jeden — či oba — tyto postoje?

Čtvrtek 7. 6. — Slavnost Těla a Krve Páně

Žid 9,11–15

„*Krev Krista očistí naše svědomí od mrtvých skutků, abychom mohli sloužit Bohu živému.*“ Při každém sv. přijímání mohu zakoušet jeho uzdravující moc, znovuu-schopnění či posílnění ke službě, která mi je dána, ke které jsem pozván(a).

Pátek 8. 6.

Mk 12,35–37

Ježíš chce rozšiřovat tvůj pohled (tak jako svým posluchačům, očekávajícím Mesiáše jako krále obnovujícího Davidovo království). Chce tě dovést dál, než jsou tvá lidská očekávání a představy. Dáš mu k tomu šanci?

Sobota 9. 6.

Mk 12,38–44

Umím dávat alespoň ze svého nadbytku?

Neděle 10. 6. — 10. v mezidobí

Gn 3,9–15

„*Kde jsi, Adame?*“ Jak naléhavá a bolestná otázka! Tato otázka se vine celými dějinami spásy i mým vlastním životem. Stále znovu opouštím Boží cesty a Bůh mě neustále hledá a volá zpět k sobě, k dárci jediného pravého života.

Pondělí 11. 6.

1 Král 17,1–6

„*Hospodin, Bůh Izraele, v jehož službě stojím.*“ Stát = být připraven(a). Pros dnes svého Pána, abys byl připraven jednat jako jeho služebník, abys byla připravena odpovědět svým činem na jeho slovo.

Úterý 12. 6.

1 Král 17,7–16

„*Jako že je živ Hospodin, tvůj Bůh.*“ Pro vdovu bylo jasné, kdo Eliáš je, komu slouží, kdo je jeho Pánem. Pros o tuto jasnost pro svůj život, aby skrze tvé jednání mohli lidé kolem tebe vědět, kdo je tvým Bohem.

Středa 13. 6.

1 Král 18,20–39

„*Jak dlouho budete kulhat na obě strany?*“ Kde jsou v mém životě slabá místa? Kde se snažím jít na obě strany, „uhrát“ to s oběma . . . , smířit nesmiřitelné? Není čas se znovu (v něčem zcela konkrétním) rozhodnout pro Hospodina?

Čtvrtek 14. 6.

1 Král 18,41–46

„*Hospodinova ruka byla nad Eliášem.*“ Prožij dnešní den s vědomím, že Hospodinova ruka je i nad tebou, že tě provází, vede, žehná ti . . .

Pátek 15. 6. — **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**

Ef 3,8–12.14–19

Pavel poklekající k modlitbě za Efezské je pozváním k přímluvné modlitbě za tobě blízké křesťany, „*aby Kristus vírou přebýval v jejich srdci, . . . aby zakořenění a upevnění v lásce byli schopni . . . poznat Kristovu lásku přesahující všechno poznání.*“

Sobota 16. 6.

Iz 61,9–11

Pokračuj v Izaiášově chvalozpěvu, doplň jeho chválu svými chválami a díky, vždyť i ty patříš k rodu, „*jemuž Hospodin žehná.*“

Neděle 17. 6. — 11. v mezidobí

Mk 4,26–34

Bůh může a chce konat v mém životě (i v životě mých bratří a sester) veliké věci, chce, aby můj život byl plodný. Obdarovává mne ke službě a doplňuje moji snahu a mé schopnosti svým požehnáním a milostí. Ale potřebuje k tomu mé rozhodnutí, moji ochotu a moji snahu. Dám mu je?

Pondělí 18. 6.

1 Král 21,1–16

Nábot má úctu k dědictví po předcích, je mu bližší pozice správce než vládce, který se řídí jen svými vlastními úmysly a chtěním. Co mi říká jeho postoj? — Jednám jako správce svěřených Božích darů?

Úterý 19. 6.

1 Král 21,17–29

I přes velikost Achabových hříchů se nad ním Hospodin smilovává, když z nich koná pokání. Nechť je to pro mne povzbuzením při mých návratech k Hospodinu, do jeho odpouštějící náruče.

Středa 20. 6.

2 Král 2,1.6–14

Elizeus, jako Eliášův učedník a nástupce přebírá jeho poslání. I já mám vytrvale nést poslání, které mi bylo dáno: následovat svého Pána. Jak se to dnes projeví na mém životě?

Čtvrtek 21. 6.

Sir 48,1–15

Čtení oslavuje Boží služebníky Eliáše a Elizea, kteří se vyznamenali velikými činy. Mohou lidé chválit Boha za to, co dělá skrze mne? Mohou skrze mé jednání i mluvení poznat jeho velikost, moc a lásku?

Pátek 22. 6.

2 Král 11,1–4.9–18.20

Tento příběh pro nás může být povzbuzením v dobách, kdy se zdá, že je vše ztraceno, že dobrá věc prohrála . . . A může být i povzbuzením k modlitbě za ty, kteří prochází takovými beznadějnými situacemi, pronásledováním, bídou . . .

Sobota 23. 6.

2 Kron 24,17–25

„Posílal jim proroky, aby je vrátili Hospodinu.“ Počítám s tím, že Bůh chce promlouvat do mého života, že mne chce vést? Třeba i skrze slova jiných? Jsem ochoten Mu naslouchat? Jsem ochotna jim naslouchat?

Neděle 24. 6. — Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

Iz 49,1–6

I služebník má právo na pochybnosti („*Nadarmo jsem se namáhal, naprázdno . . .*“), ale musí také vědět, u koho je jeho právo, kde hledat sílu k nesení Božího poslání.

Pondělí 25. 6.

2 Král 17,5–8.13–15a

„*Odvraťte se od svého špatného chování.*“ Tato Boží výzva pro mne může být aktuální právě dnes. V čem bych měl usilovat o proměnu ve svém životě? Od čeho bych se měla odvrátit?

Úterý 26. 6.

2 Král 19,9b–11.14–21.31–35a.36

„*Jedině ty, Hospodine, jsi Bůh.*“ Chizkijáš staví svoji naději na Bohu a jeho naděje se naplní. I já si mohu každý den připomínat, že mám stavět na Hospodinu, a v něj vkládat všechny své naděje.

Středa 27. 6.

2 Král 22,8–13; 23, 1–3

Jóšijáh obnovuje smlouvu s Hospodinem. I já si potřebuji připomínat, že patřím Bohu, že jsem s ním uzavřel smlouvu, že na jeho dar spásy a lásku mám odpovídat svým jednáním — následováním . . .

Čtvrtek 28. 6.

Mt 7,21–29

Podobenstvím o dvou stavitelích je zakončena celá Ježíšova tzv. Horská řeč. Domy obou mužů možná byly na první pohled velice podobné. Rozdíl se poznal až při „*zatěžkávací zkoušce*“ . . . Jak je tomu se mnou? Naslouchám vůbec Božímu slovu? A pokud ano, snažím se na něm stavět svůj život?

Pátek 29. 6. — Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů **Sk 12,1–11**

„V hodinu určenou k modlitbě“ — jak je tomu s pravidelností mé modlitby? Nepomohlo by mi mít určenou hodinu k modlitbě? V každém případě, právě teď, se tvůj Pán touží s tebou setkat!

Sobota 30. 6. **Pláč 2,2.10–14.18–19**

„Volej svým srdcem k Hospodinu . . . vylévej jako vodu své srdce před tváří Páně . . . “
A to nejen v časech bolesti, ale i v časech dobrých. Právě dnes otevři své srdce Hospodinu, „vylej“ je před ním.

Neděle 1. 7. — 13. v mezidobí **2 Kor 8,7.9.13–15**

Jak široké je moje srdce k potřebám druhých? Co (a komu) mohu nabídnout ze svých přebytků? Vždyť jsem zbohatl(a) z Kristovy chudoby!

Pondělí 2. 7. **Am 2,6–10.13–16**

„Tak praví Hospodin“ — jak vážně беру Boží slovo, které vyzývá k proměně, k obrácení? Jsem ochoten si je vztáhnout na sebe (a ne jen na ty kolem, na které tak „sedne“)? Jsem ochotna i dnes proměňovat svůj život?

Úterý 3. 7. — Svátek sv. Tomáše, apoštola **Jan 20,24–29**

Ježíš přistupuje na Tomášovy podmínky. Stejně tak zachází se mnou, s mými pochýbnostmi, s mojí malou vírou. To vše je pro něj lepší než nezájem a lhostejnost.

Středa 4. 7. **Am 5,14–15.21–24**

„Hleďte dobro, . . . milujte dobro“ — důležité nasměrování v životě. Nezabývat se jen zlem, špatnými věcmi (u sebe i u druhých), ale vidět věci dobré (u sebe i u druhých), mít (se) rád.

Čtvrtek 5. 7. — Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy **Lk 10,1–9**

Pros za ty, kteří kdekoliv na světě hlásají: „Přiblížilo se k vám Boží království.“

Pátek 6. 7. **Am 8,4–6.9–12**

Ještě je čas — k obrácení, ke změně smýšlení, k proměně života. Ne zítra (= nikdy), ale dnes, právě teď.

Sobota 7. 7. **Mt 9,14–17**

Půst je v životě křesťana důležitý. Nesmí být ale cílem, nýbrž prostředkem k větší lásce vůči Bohu i bližnímu.

Neděle 8. 7. — 14. v mezidobí **2 Kor 12,7–10**

Asi nikdo z nás neprožívá zkoušky úzkosti a příkoří s velkou radostí. I apoštol Pavel prosil, aby byl svého trápení zbaven. Pánova odpověď snad nezní příjemně, ale přesto je poselstvím velké útěchy a naděje: „Stačí, když máš mou milost: vždyť v slabosti se projeví má síla.“

Pondělí 9. 7.

Oz 2,16b.17b–18.21–22

Boží věrnost (spravedlnost, slitování) jsou tak veliké! Vnímám-li je ve svém životě, mohu jen padnout na kolena, chválit jej a odpovědět na jeho věrnost svojí — byť malou, nestálou, nedokonalou . . . Důležité je vytrvat, znovu se zvednout a jít!

Úterý 10. 7.

Oz 8,4–7.11–13

I ve svém životě mohu najít chvíle, kdy se chci vrátit (nebo jsem už na cestě) do Egypta, do otroctví hříchu. Není to cesta, na které by mi Hospodin žehnal, ale i zde mi zůstává nablízku, aby mne přivedl zpátky. Musím ale já sám/sama chtít.

Středa 11. 7. — Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy

Př 2, 1–9

Bůh dává skutečně štědře a „bez míry“. Je jen třeba ho hledat: hledat modlitbou, hledat touhou . . .

Čtvrtek 12. 7.

Oz 11,1–4.8c–9

Boží milosrdenství je silnější než Boží hněv. Bůh se smilovává i nade mnou. I pro mne platí: „*povolal jsem . . . bral na svá ramena . . . pouty laskavosti táhl . . . skláněl jsem se . . .*“

Pátek 13. 7.

Oz 14,2–10

Uznání svých vin, falešných cest, hledání falešných spasitelů je předpokladem Božího odpuštění, návratu k Hospodinu, který chce zhojit moji zradu, který mne miluje velkodušně . . .

Sobota 14. 7.

Iz 6,1–8

Bůh nepředstavitelný, veliký, přesahující veškeré moje představy se ke mně sklání, má mne za partnera, za společníka, potřebuje mne, posílá mne. Uvěřím? Půjdu?

Neděle 15. 7. — 15. v mezidobí

Ef 1,3–14

„*Máme sloužit k tomu, aby se šířila chvála jeho božské velebnosti*“ — to je poslání Ježíšových učedníků (nejen) na tuto neděli . . .

Pondělí 16. 7.

Iz 1,10–17

„*Učte se jednat dobře: hledejte spravedlnost.*“ Jak mohu naplnit tuto Izaiášovu výzvu v dnešním dni?

Úterý 17. 7.

Iz 7,1–9

Achaz se má — navzdory přesile svých nepřátel — spolehnout na Hospodina. Uvěřit mu, že se stará, že Izrael ochrání. I já se mohu v dnešním dni učit důvěře, spoléhání se na Boha ve všem, co budu dělat, čím budu procházet . . .

Středa 18. 7.

Iz 10,5–7.13–16

„*Smí se honosit pila před tím, kdo ji tahá?*“ Jsem si vědom obdarování, kterého se mi dostalo od Pána? A nedělám si z toho vlastní zásluhy — jsem odhodlána zůstat jeho pokornou služebnicí?

Čtvrtek 19. 7.

Iz 26,7–9.12.16–19

Izajášova modlitba důvěry v Hospodina: v něj skládá svou naději, jeho hledá, na něj vzpomíná, od něj očekává . . . Napodob jej v dnešním dni, uč se důvěře.

Pátek 20. 7.

Iz 38,1–6.21–22.7–8

Modlitba může změnit věci, které se zdají nezměnitelné. Komu mohu svojí modlitbou prospět, za koho bych se měl dnes přimlouvat?

Sobota 21. 7.

Mich 2,1–5

Micheáš mluví proti zneužívání moci. Jak je tomu u mne, nezneužívám svoji moc, kterou mám (ve svém povolání, v práci, v rodině, . . .) — místo abych jejím prostřednictvím sloužil?

Neděle 22. 7. — 16. v mezidobí

Ef 2,13–18

I dnes je důležitá jednota. Už ne mezi židokřesťany a pohanokřesťany, ale mezi různými skupinami ve farnosti, různými směry v církvi, mezi církvemi navzájem. Mám nějaký podíl v úsilí o jednotu? Vždyť Kristus nás „*spojil vjedno a zboural přehradu . . . křížem usmířil obě strany . . .*“

Pondělí 23. 7. — Svátek sv. Brigity, patronky Evropy

Jan 15,1–8

Zůstat napojen na Krista — úkol každého křesťana. Jen tak mohu nést ovoce, oslavovat tím nebeského Otce, osvědčit se — tak jako sv. Brigita.

Úterý 24. 7.

Mich 7,14–15.18–20

„. . . *máš zálibu v milosrdenství.*“ Děkuj Bohu za jeho milosrdenství, které zakoušíš ve svém životě — a uč se od něj „zálibě“ v milosrdenství, napodobuj jej!

Středa 25. 7. — Svátek sv. Jakuba, apoštola

Mt 20,20–28

S pokušením mít výsady, vynikat nad druhé, se občas zřejmě potýká každý z nás. A také s pokušením nesloužit — ale právě k tomu jsme posláni („*kdo by chtěl být mezi vámi veliký, at' je vaším služebníkem, . . . otrokem*“).

Čtvrtek 26. 7.

Jer 2,1–3.7–8.12–13

Jedině u Hospodina najdu uhašení veškeré své žízně, on je „*pramen vody živé*“. Není čas pojmenovat své falešné — vyschlé cisterny, které si kopu ve svém životě? Není čas je opustit?

Pátek 27. 7.

Mt 13,18–23

Je jisté, že mi Bůh nabízí své dary. Bez strachu a úzkostlivosti, ale zároveň docela vážně bych si měl položit otázku: Jak s těmito dary (duchovními, ale také hmotnými) zacházím? Vážím si jich a snažím se je rozvíjet?

Sobota 28. 8.

Jer 7,1–11

Skládám i já svou naději v Hospodina? Opravdu? Vypovídá o tom můj život, moje jednání, má slova?

Neděle 29. 7. — 17. v mezidobí

Jan 6, 1–15

Mám důvěru následovat Krista i v takovéto nejasné a nejisté situaci? Mám důvěru vyjít se svým málem do služby a čekat na jeho rozmnožující požehnání?

Pondělí 30. 7.

Mt 13,31–35

Nebeské království nezávisí na mém nadání, na mé dokonalosti, ale na ochotě otevřít se Pánu, na ochotě nechat se jím vést a proměňovat!

Úterý 31. 7.

Mt 13,36–43

Není jedno, co člověk v životě dělá, zda se přidává k dobru nebo ke zlu — a to se neodehrává jen ve věcech velikých a jedinečných, ale i v drobných rozhodnutích a skutcích každého dne.

Středa 1. 8.

Mt 13,44–46

Jak moc si cením nebeského království? Jednám jako ten obchodník, který hledá vzácné perly? Jsem ochotna dát vše, abych je získala? Dát s radostí nad jeho nalezením?

Čtvrtek 2. 8.

Mt 13,47–53

Připomenout si „Co je cílem mého života?“ je čas od času důležité pro můj každodenní život. A nezapomínat přitom na věci staré (dobré pro život) a být otevřený(á) pro věci nové.

Pátek 3. 8.

Mt 13,54–58

Co mně může bránit v tom, abych přijímal(a) Ježíše, jeho učení (už jsem to tolikrát slyšel, tolikrát zkusil uskutečnit, vadí mi osoba hlasatele, . . .)?

Sobota 4. 8.

Mt 14,1–12

„Slyšel vypravovat o Ježíši“ — dokáži mluvit otevřeně o Kristu, o skutečnostech svého křesťanského života tam, kde žiji, pracuji, mezi lidmi nevěřícími, neznalými Krista? Aby i oni mohli „slyšet vypravovat o Ježíši“?

Neděle 5. 8. — 18. v mezidobí

Jan 6,24–35

Proč potřebuji Krista, proč jej hledám? A vede mě setkání s ním k tomu, abych konal(a) „skutky Boží“?

Pondělí 6. 8. — Svátek Proměnění Páně**Dan 7,9–10.13–14**

Kristu náleží moc, sláva a království. I já se mám připojit k jeho velebení, ke službě jemu a pro něj.

Úterý 7. 8.**Mt 14,22–36**

Ježíš přichází i do bouří tvého života, chce tě jimi provést, vztahuje svou ruku, aby tě zachytil. Uvěříš mu, postavíš na něm svoji důvěru?

Středa 8. 8.**Jer 31,1–7**

„Věcnou láskou jsem tě miloval, proto jsem ti zachoval smilování.“ Jistota, se kterou mohu počítat i v dnešním dni. Opírat se o ni a velebit za ni svého Pána.

Čtvrtek 9. 8. — Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy**Lk 9,23–26**

Každodennost může být ubíjející nebo vést k rezignaci v úsilí o proměnu mého života — přesto i dnes jsem zván(a): vezmi „na sebe svůj kříž a následuj mě.“

Pátek 10. 8. — Svátek sv. Vavřince**2 Kor 9,6–10**

Umím dávat s radostí, dokážu požehnaně rozsévat? Komu tak mohu dnes požehnat? A předat mu i svoji radost?

Sobota 11. 8.**Hab 1,12–2,4**

Prorok je vyzván k vytrvalosti v čekání na Boží zásah, na Boží jednání. Pros za vytrvalost pro sebe i pro ty kolem tebe, kteří ji v nějaké konkrétní oblasti svého života potřebují.

Neděle 12. 8. — 19. v mezidobí**Jan 6,41–51**

Ježíš — chléb života — mne sytí na mé životní pouti, tak jako Hospodin sytil Izrael na cestě pouští. Každý den mne zve na cestu k novému životu, zve mne, abych „slyšel Otce a u něho se učil.“

Pondělí 13. 8.**Ez 1,2–5.24–28c**

Na Ezechielovi spočinula Hospodinova ruka, symbol povolání do služby. I ty jsi Bohem vyvolen(a) a poslán(a); podívej se do svého života a vnímej Boží vedení, jeho „ruku“.

Úterý 14. 8.**Mt 18,1–5.10.12–14**

Mám v úctě a vážnosti ty malé, slabé a prosté ve víře, kteří jsou kolem mne? Nepohrdám jimi, stojím o ně? Chci jim sloužit nebo je poučovat?

Středa 15. 8. — Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**Lk 1,39–56**

Pomodli se Mariinu modlitbu, velebící Boha, jako svoji vlastní. A vnímej v dnešním dni, co Bůh pro tebe koná, za co jej ještě můžeš chválit, co můžeš k této modlitbě přidat.

Čtvrtek 16. 8.

Mt 18,21–19,1

Dokážu odpustit? Umím odpustit ze srdce — doopravdy, bez přechovávání zloby ve svém srdci? Dokážu se smilovat?

Pátek 17. 8.

Mt 19,3–12

Bůh spojuje manžele dohromady. On je (má být) zdrojem hledání vzájemné jednoty, přijímání se, odpouštění a odevzdávání se. Pros za sebe či za lidi kolem tebe, kterých se to týká, pros i o vytrvalost v nastoupené cestě.

Sobota 18. 8.

Mt 19,13–15

Děti nám mají být vzorem závislosti na Boží lásce, vzorem odkázanosti na ni. Nemožou si ji zasloužit (my si někdy myslíme, že ano), potřebují ji, bez ní nemohou růst (stejně tak jako my).

Neděle 19. 8. — 20. v mezidobí

Ef 5,15–20

„*Děkujte stále Bohu Otcí*“ — je pozvání pro dnešní den Páně.

Pondělí 20. 8.

Ez 24,15–24

Hospodin dopustí zničení jeruzalémského chrámu, ke kterému se upínaly naděje Izraele, místo aby usilovali o spravedlivý život před ním. K čemu já upírám své (falešné) naděje, kde mi „nahrazují“ spoléhání se na Boha a snahu o dobrý život?

Úterý 21. 8.

Ez 28,1–10

„*Přestože jsi člověk, . . . pokládal ses za Boha.*“ Toto pokušení se nevyhýbá ani nám, se všemi našimi technickými možnostmi a vymoženostmi. Zůstávám při tom všem závislý(á) na svém Pánu?

Středa 22. 8.

Ez 34,1–11

Přestože si někdy mohu v životě připadat jako „ovce bez pastýře“, v Bohu mám jistotu lásky, péče a doprovázení. A jako křesťan mám ve svém životě i roli „pastýře“ . . .

Čtvrtek 23. 8.

Ez 36,23–28

Ponoř se dnes do těchto Božích zaslíbení, otevři Mu své srdce a nech své nitro naplnit Jeho duchem.

Pátek 24. 8. — Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Jan 1,45–51

Jsem i já ochoten změnit své smýšlení, nezůstávám uzavřena ve svém přesvědčení? „*Pojď a přesvědč se*“ je výzvou i pro mne, k otevřenosti, k ochotě proměňovat svůj život, své názory a postoje.

Sobota 25. 8.

Ez 43,1–7a

I já mohu zažívat naplnění Božího zaslíbení: „*Budu navěky bydlet uprostřed synů Izraele*“. Prožij Boží přítomnost právě teď. Vnímej jeho blízkost ve všem svém dnešním konání.

Neděle 26. 8. — 21. v mezidobí**Jan 6,60–69**

„*To je tvrdá řeč.*“ To se nedá poslouchat, to dnes nejde realizovat, to nemohl myslet vážně, dneska je to jinak — nestavím se tak někdy k Ježíšovým nárokům na mne a na můj život?

*Pondělí 27. 8.***2 Sol (Te) 1,1–5.11b–12**

Jak je to s mojí vírou? Je vytrvalá? Roste? Patřím přeci do církve, která se modlí i za mne a moji víru.

*Úterý 28. 8.***2 Sol (Te) 2,1–3.14–17**

Dnes si mohu uvědomit, čím je pro mne evangelium. Pevným základem, kterého se mohu vždy držet a také radostnou nadějí?

*Středa 29. 8.***Mk 6,17–29**

Janova odvaha pro mne může být vzorem v hlásání pravdy vhod či nevhod. Umím říci, za čím si stojím, byť to není jednoduché a něco to stojí?

*Čtvrtek 30. 8.***1 Kor 1,1–9**

„*Posvěceni v Kristu Ježíši a povolání do stavu svatých*“ — vědom(a) si této skutečnosti, vznešenosti Božího dítěte, mám z tohoto daru žít a vytrvat v tom až do konce.

*Pátek 31. 8.***1 Kor 1,17–25**

Kristus je a má být měřítkem všeho mého jednání, všech mých plánů, všeho mého myšlení. Vždyť „*Kristus je Boží moc a Boží moudrost*“!

*Sobota 1. 9.***1 Kor 1,26–31**

„*Chlubit*“ se mohu jedinečně svým spojením s Kristem Ježíšem. Jinak řečeno: spása je dar, který si nemohu zasloužit svojí chytrostí, moudrostí, oblíbeností, konexemi . . . jedinečně vírou v Krista, napojením na něj.

Neděle 2. 9. — 22. v mezidobí**Jak 1,17–18.21b–22.27.**

„*Budte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo.*“ Otcovo slovo nám dává život, když na ně odpovídáme, když je uvádíme ve skutek . . .

*Pondělí 3. 9.***1 Kor 2,1–5**

Moje víra má být vírou dospělou, závisející na Kristu, ne na mém faráři, na nějaké duchovní autoritě, na lidské moudrosti . . .

*Úterý 4. 9.***1 Kor 2,10b–16**

V Duchu „*můžeme poznat, co všechno nám Bůh dal darem.*“ A z tohoto poznání se mohu učit vděčnosti za Boží štědrost i tomu, jak nezapomínat na to, co mi Bůh dával a dává, co pro mne dělal a dělá . . .

Středa 5. 9.

1 Kor 3,1–9

Spory uvnitř církevní obce (farnosti) jsou projevem nedospělosti křesťanů, jejich „lidského“ uvažování. Vždyť všichni patříme k sobě, jsme „*Boží pole, Boží stavba*“.

Čtvrtek 6. 9.

1 Kor 3,18–23

Možná i já jsem zván(a) k tomu, abych se bez přestání za někoho modlil(a) a prosil(a) Boha: Aby dobře poznal „*jeho vůli*“ a aby se mu dostalo „*všestranné moudrosti a duchovního pochopení*“.

Pátek 7. 9.

1 Kor 4,1–5

Je na mě spolehnouti? Chovám se jako Kristův služebník a správce Božích tajemství?

Sobota 8. 9. — Svátek Narození Panny Marie

Řím 8,28–30

Nemusím vždy rozumět tomu, co se děje v mém životě, různé bolesti, trápení . . . Mojí jistotou však je, že Bůh o mně ví, je na mojí straně a provází mne.

Neděle 9. 9. — 23. v mezidobí

Iz 35,4–7a

Zažíváš-li vyprahlost ve svém životě, pros Hospodina o proměnu, aby i v tvém životě vyprýštily vody. Jestliže se cítíš obcerstven(a), pak děkuj Pánu za tuto milost . . .

Pondělí 10. 9.

Lk 6,6–11

Ježíš se nenechává svazovat předpisy, danými zvyky, ustálenými pravidly chování. Jde mu především o člověka, o pomoc pro něj, o jeho dobro. V tom jej dnes mohou napodobovat.

Úterý 11. 9.

Lk 6,12–19

Ježíš před důležitým rozhodnutím tráví celou noc v modlitbě s Bohem. Dávám i já modlitbě takovouto důležitost? Kolik času si dnes vyhradím na svoji modlitbu?

Středa 12. 9.

Lk 6,20–26

Ježíšova slova platí dnes i pro mne a já si mohu svobodně vybrat . . . blahoslavenství nebo běda.

Čtvrtek 13. 9.

Lk 6,27–38

Najít ve svém srdci milosrdenství není vždy snadné. Hlavně, pokud nás někdo opravdu zranil. A přeci je v tom cesta našemu osvobození, i cesta k tomu, aby bylo odpuštěno nám.

Pátek 14. 9. — Svátek Povýšení sv. Kříže

Flp 2,6–11

Kristova (i moje) cesta vede přes ponížení a poslušnost vůči Bohu k povýšení a k životu. Jsem s tím srozuměn? Jsem na to ochotna přistoupit?

Sobota 15. 9.

Lk 2,33–35

Maria trpící, nesoucí bolesti jejího milovaného syna (počínaje nepřijetím od židů až po smrt na kříži) je vzorem i pomocí pro nás, kteří neseme bolesti a utrpení našich dětí, našich blízkých . . .

Neděle 16. 9. — 24. neděle v mezidobí

Jak 2,14–18

Víra a skutky jsou jako „siamská dvojčata“. Které z nich je u mne silnější, které z nich potřebuje povzbudit, podpořit, rozvinout?

Pondělí 17. 9.

1 Kor 11,17–26.33

Neměl(a) bych si zvyknout na to, že se ve své farnosti bavím jen s někým, že pomím ty, kteří jsou jiní, kteří mi nejsou sympatičití . . . Všichni patříme k sobě a nárok rostoucí jednoty je pro mne trvalou výzvou!

Úterý 18. 9.

1 Kor 12,12–14.27–31a

Jsem součástí Kristova těla — církve, mám svá (jedinečná) charismata, své poslání. Vše je to však dar Boží k budování společenství. Je tomu tak i v mém případě, v mojí farnosti?

Středa 19. 9.

1 Kor 12,31–13,13

Láska je opravdu tím nejvyšším. Bez ní, prostupující všechno mé myšlení a jednání, opravdu nejsem nic.

Čtvrtek 20. 9.

1 Kor 15,1–11

„Boží milostí jsem co jsem“. Co je tou konkrétní Boží milostí v mém životě? Nenechávám ji ležet ladem? Sloužím jí svým bratřím a sestrám?

Pátek 21. 9. — Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty

Mt 9,9–13

Mé povolání jako hříšníka, hříšnice; to že jsem byl zachráněn, vyléčena, má zůstat trvalou součástí mé křesťanské identity, nemá se ztrácet. Nemám se dostat do pozice těch spravedlivých, kteří (kdysi možná také tak žili, ale) dnes už hříšníky opovrhují, místo aby jim pomohli.

Sobota 22. 9.

1 Kor 15,35–37.42–49

Pochybnosti patří ke každému lidskému životu, nemají mne však odvádět od Pána. Mohu si být jistý(á), že nesu „podobnost s tím, který je z nebe“, že mu patřím, že na mne nezapomněl a že se o mne stará.

Neděle 23. 9. — 25. v mezidobí

Jk 3,16–4,3

Vede mé jednání k pokoji a ke spravedlnosti? Nepřevládne někdy v mém jednání nevraživost a sobeckost, které znehodnocují mé jednání i mou modlitbu?

Pondělí 24. 9.

Lk 8,16–18

Boží slovo má zaznívat pro všechny, nemůžeme si je schovávat jen pro sebe, jen pro naši farnost — pak by nám mohlo být odebráno i to, na co si myslíme, že máme nárok (Boží požehnání).

Úterý 25. 9.

Lk 8,19–21

To není odmítnutí Ježíšových blízkých. Je to přijetí všech, kdo „*slyší Boží slovo a podle něho jednají*“. Patřím i já mezi jeho blízké?

Středa 26. 9.

Lk 9,1–6

Jsem Ježíšovým příbuzným, jsem jeho příbuznou? — To znamená: Naslouchám jeho slovu, slyším je? A naplňuji je?

Čtvrtek 27. 9.

Lk 9,7–9

Zvědavost není šťastný začátek víry. Zvědavci jde o poznání, které nevede ke spáse. Jde mu jen o vlastní přání.

Pátek 28. 9. — Slavnost sv. Václava, hl. patrona českého národa **Mt 16,24–27**

Ježíšova cesta ovšem nevede jen na kříž a do hrobu, ale přes kříž ke vzkříšení, k Otci. Proto je dobré ji volit, i když jiné cesty vypadají na první pohled lákavěji.

Sobota 29. 9. — Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů

Jan 1,47–51

Otevřené nebe je místem, pod kterým mohu a mám žít. Jinak řečeno — žít v blízkosti Boží, v jeho péči.

Neděle 30. 9. — 26. v mezidobí

Nm 11,25–29

Nebráním někomu v jeho vlastní (jiné) cestě, místo abych jej povzbuzoval? Nebráním někomu v jejím (jedinečném) poslání, místo abych ji v tom podpořila?

Pondělí 1. 10.

Lk 9,46–50

Jsem tolerantní k jiným křesťanům, k jejich odlišným způsobům, k jejich odlišnému jazyku, k jejich způsobům modlitby?

Úterý 2. 10.

Ex 23,20–23a

Toto čtení je příslibem Božího doprovázení pro Izrael, příslibem Boží přítomnosti uprostřed jeho lidu, příslibem vedení: „*můj anděl půjde před tebou.*“ A to vše platí i pro mne, právě dnes, v současné etapě mého životního příběhu, v tom co právě teď prožívám.

Středa 3. 10.

Lk 9,57–62

Mám i já touhu jít s Ježíšem? Jsem ochoten podstoupit často velmi obtížnou cestu? Důvěřuji mu zcela?

Čtvrtek 4. 10.

Lk 10,1–12

Biblický pokoj (šalom) vyjadřuje plnost Božího obdarování. Je-li řeč o návratu pokoje, pak právě proto, aby se vyjádřilo, že nepřijde nazmar: nemůže-li naplnit toho, kdo jej odmítá, naplní jiné!

Pátek 5. 10.

Lk 10,13–16

Je tomu tak, že kdo mne poslouchá, může v mém slově slyšet samotného Ježíše? Že kdo mne vidí, může v mém jednání vidět samotného Ježíše?

Sobota 6. 10.

Lk 10,17–24

Raduji se z toho, že i mne Ježíš poslal hlásat radostnou zvěst a svědčit o Boží lásce?

Neděle 7. 10. — 27. v mezidobí

Gn 2,18–24

Bůh, který pečuje o člověka, naplňuje jeho samotu. Věřím, že i mne chce vyvést z mých samot? Víím, že i mne posílá vyvádět druhé z jejich samoty do společenství bratří a sester?

Pondělí 8. 10.

Lk 10,25–37

Komu já prokazuji milosrdenství? Kdo jsou ti potřební bližní v mém okolí?

Úterý 9. 10.

Gal 1,13–24

„*Bůh si mě už v lůně mé matky vybral a svou milostí povolal . . .*“. Bohem vybraný, Bohem povoláná jsem i já. I mně zjevil svého Syna, abych . . . (co konkrétního — mně odpovídajícího — si sem mohu doplnit?)

Středa 10. 10.

Gal 2,1–2.7–14

Pavel se ohlíží zpět do svého života, vnímá Boží vedení, vidí boje, které musel vybojovat, vidí Boží pomoc a doprovázení. Připomeň si i ty svoji cestu s Pánem a děkuj za ni . . .

Čtvrtek 11. 10.

Gal 3,1–5

Z čeho pochází spása: z víry nebo ze skutků? Mohu si spásu svými skutky zasloužit? — To je pokušení, které provází člověka: zavázat si nějak Pána Boha, zajistit se, mít jasno . . .

Pátek 12. 10.

Gal 3,7–14

Abrahám je vzorem víry pro ty, kdo jej následují ve spoléhání se, ve víře, v důvěře v Boží vedení, kdo jako on odpovídají na Boží výzvu . . .

Sobota 13. 10.

Gal 3,22–29

Víra spojuje všechny dohromady, patříme k sobě, všichni jsme „*jeden v Kristu Ježíši*“. Jak to můžeme prožívat ve své farnosti, jak k tomu já osobně mohu napomoci?

Neděle 14. 10. — 28. v mezidobí**Mk 10,17–30**

Kristovo zaslíbení „*stokrát více nyní . . . a v budoucím věku život věčný*“ nemá být podnětem k následování („něco za to dostanu“), je to průvodní jev našeho rozhodnutí: patřit Pánu, opustit svoje vlastní cesty, následovat jej.

*Pondělí 15. 10.***Lk 11,29–32**

Rozhodnutí pro Krista se nemá odkládat, nemám čekat, hledat znamení. Rozhodnout se mám tady a teď. A už dnes z tohoto rozhodnutí a z Boží milosti žít.

*Úterý 16. 10.***Gal 5,1–6**

„*Víra, která se projevuje láskou.*“ Co vypovídá moje láska o mé víře? Co vypovídá mé jednání, moje ochota pomoci, ochota vyslechnout, povzbudit, věnovat čas o mé víře?

*Středa 17. 10.***Lk 11,42–46**

Nenacházím ve svém životě chvíle, kdy mám blízko k některému z Ježíšem kritizovanému chování farizeů? Dbám především na „*spravedlnost a lásku k Bohu*“?

*Čtvrtek 18. 10. — Svátek sv. Lukáše, evangelisty***2 Tim 4,9–17b**

Pavel si je jistý Boží pomocí a posilou („*avšak Pán stál při mně a dal mi sílu . . .*“). Je to i mé přesvědčení, moje jistota?

*Pátek 19. 10.***Ef 1,11–14**

„*Máme sloužit k tomu, aby se šířila chvála o jeho božské velebnosti*“ — co pro to dělám? Šíří se i díky mně Boží chvála?

*Sobota 20. 10.***Lk 12,8–12**

Při plnění poslání, o kterém byl včerejší úryvek — šířit chválu o jeho božské velebnosti — nejsem sám, mohu počítat s Duchem svatým, s jeho poučením i s Kristem, který se ke mně přiznává . . .

Neděle 21. 10. — 29. v mezidobí**Mk 10,35–45**

O co bych já chtěl(a) žádat Krista? Jde mi o postavení, moc, nároky? Nebo o poslání, povzbuzení, obdarování ke službě?

Pondělí 22. 10. Lk 12,13–21 Ježíš nepřišel rozsuzovat, ale ukázat cestu. Pro jakou cestu se rozhodnu? Pro jaké bohatství?

*Úterý 23. 10.***Lk 12,35–38**

Být připravený, být bdělá, čekat na svého Pána znamená také být v dnešním dnu připravený pro službu potřebným, být otevřená pro Boží vedení k těm, kteří potřebují pomoci.

Středa 24. 10.

Ef 3,2–12

K Bohu mohu „*s důvěrou a volně přistupovat*“ na základě víry v Krista. Jeho nevystižitelné bohatství je Božím darem i pro mne, za to dnes mohu děkovat.

Čtvrtek 25. 10.

Ef 3,14–21

Pomodli se Pavlovu přímluvnou modlitbu za toho nebo za ty, které ti Pán v modlitbě přivede na mysl.

Pátek 26. 10.

Ef 4,1–6

Opět výzva k jednotě bratří a sester; pro Pavla to bylo hodně důležité a zároveň s tím v mnoha církevních obcích měli potíže. Modli se za jednotu kolem sebe i za to, abys ty mohl(a) být nástrojem jednoty a ne rozdělování.

Sobota 27. 10.

Lk 13,1–9

Každý z nás (obdarovaný Kristem) je zván k jednotě ve víře a v poznání Božího Syna, k růstu, ke zralosti, k životu podle pravdy a k pokroku v lásce. O co z toho budu dnes prosit, o co z toho budu dnes usilovat?

Neděle 28. 10. — 30. v mezidobí

Žid 5,1–6

„*Je schopen cítit s chybujícími a bloudícími.*“ Tuto neděli můžeš (znovu) prožít Ježíšův soucít s tebou; soucit, který jej dovedl až na kříž, přinést oběť i za tvoje hříchy.

Pondělí 29. 10.

Ef 4,32–5,8

Napodobovat Boha, Kristovu lásku — jak tímto naplním dnešní den, abych žil(a) jako dítě světla . . .

Úterý 30. 10.

Ef 5,21–33

Modli se dnes za své manželství či manželství někoho blízkého, za vzájemnou úctu a lásku manželů, za jejich růst v obojím . . .

Středa 31. 10.

Lk 13,22–30

Každodenní usilování o vejítí těsnými dveřmi (=každodenní následování Krista) je mnohem víc než pouze formální křesťanství, chození v neděli do kostela . . .

Čtvrtek 1. 11. — Slavnost Všech svatých

Zj 7,2–4,9–14

Připoj se ke chvále velikého zástupu („*chvála, sláva, moudrost, díky, čest, moc a síla*“) a spolu s ostatními, kteří už jsou u Pána, i s těmi, kteří tam směřují, oslavuj svého Pána.

Pátek 2. 11. — Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Mt 25,31–46

Modli se dnes za ty, kteří tě předešli na cestě k Pánu, za své blízké, za své sousedy, za ty, kteří sedávali kolem tebe v kostele . . . Svěť je Božímú milosrdenství.

Sobota 3. 11.

Lk 14,17–11

Nemám a nemusím pracovat na své vlastní důležitosti, dávat ji najevo (tím, kam si sednu), ale nechat ji na Pánu. On mi dává důležitost, on je soudcem, od něj vše mám — a za to mu patří chvála, ta je důležitá.

Neděle 4. 11. — 31. v mezidobí

Dt 6,2–6

Základní židovský text (Šema Izrael — Slyš Izraeli) je velkým nárokem a výzvou i pro nás: „*Celým srdcem, celou duší, celou svou silou.*“

Pondělí 5. 11.

Lk 14,12–14

Ježíš mě jistě nenutí k tomu, abych se přestal setkávat se svými příbuznými a přáteli. Spíše zdůrazňuje, že konání dobra v křesťanském duchu nemá být „něco za něco“ . . . Jak často pomohu i těm lidem, od kterých nemohu očekávat, že mi pomoc oplatí?

Úterý 6. 11.

Lk 14,15–24

Dostali jsme dar víry — jsme pozváni na Pánovu hostinu. Kolik křesťanů (tak jako pozvání v evangeliu) hledá výmluvy, proč „nemohou“ dát Bohu trochu svého času nebo úsilí . . . Pane, dej, abych nepatřil mezi ty, kteří odmítají tvé pozvání!

Středa 7. 11.

Flp 2,12–18

Mám radost z toho, že jsem Boží, že mu patřím? Raduji se ze své cesty s ním? A umím se o tuto radost dělit s ostatními?

Čtvrtek 8. 11.

Lk 15,1–10

Dokáži se radovat nad obrácením hříšníka nebo si budu neustále připomínat jeho hříchy, jeho minulost, jeho bývalé jednání?

Pátek 9. 11. — Svátek Posvěcení Lateránské baziliky

1 Kor 3,9c–11.16–17

Na čem stavím ve své farnosti, ve vztazích s druhými — je tím základem Kristus? A jsem vůbec ochotný(á) spolupracovat s druhými při budování církve?

Sobota 10. 10.

Flp 4,10–19

Pomoc Filipských je pro Pavla potřebná a vítaná. Komu já dnes mohu pomoci? Skutkem či modlitbou, činem či slovem?

Neděle 11. 11. — 32. v mezidobí

Mk 12,38–44

Dávat ze svého nedostatku umí málokdo. A umím alespoň dávat ze svého nadbytku? Nebo jen usiluji o to mít víc a víc, ve všem se zajistit, nebýt na nikom — ani na Bohu — závislý?

Pondělí 12. 11.

Lk 17,1–6

Jsem odhodlán odpustit, jsem připravena stále znovu odpouštět — a nejvíc těm nejbližším, s kterými jsem v nejužším kontaktu?

Úterý 13. 11.

Kol 3,12–17

Navenek může člověk projevovat to, čeho je v nitru plný. Má-li tedy projevovat navenek dobrotu, pokoru, mírnost, musí to vyrůstat z vnitřní kvality — z daru Kristova pokoje. A ten se rodí z odpuštění, které přijímám.

Středa 14. 11.

Lk 17,11–19

Možná najdu ve svém životě věci či události, za které jsem svému Pánu dostatečně nepoděkoval(a). Právě teď to mohu napravit!

Čtvrtek 15. 11.

Lk 17,20–25

Uč se dnes vidět tiché, nenápadné Boží působení, vnímat znamení toho, že Boží království je mezi námi. A děkuji za to, čeho si všimneš, co postřehneš.

Pátek 16. 11.

Lk 17,26–37

Jsi i dnes připraven? Jsi připravena? Očekáváš „den, kdy se zjeví Syn člověka“? (Může to být právě ten dnešní.)

Sobota 17. 11.

Lk 18,1–8

Mám vytrvalost v dovolávání se Božího zastání? Důvěřuji mu, jeho starostlivé péči — i v časech nepohody, starostí a trápení?

Neděle 18. 11. — 33. v mezidobí

Dan 12,1–3

„Přivedli mnohé ke spravedlnosti.“ Usiluji ve svém životě o spravedlnost? — I pro druhé? Jsem spravedlivý — a mohu tak být pro druhé vzorem? Jsem spravedlivá — a mohu tak vydávat svědectví o Spravedlivém?

Pondělí 19. 11.

Lk 18,35–43

Ježíšovy zázraky mají vést k obrácení a ke vzdávání chvály Bohu. Vzpomeň si na nějaký Boží zázrak (dotek) ve svém životě a vzdávej svému Pánu chválu.

Úterý 20. 11.

Zj 3,1–6.14–22

Co by Pán napsal naší farnosti, za co by nás pochválil, co by u nás vyzdvihl, v čem by nás povzbuzoval k růstu, za co by nás pokáral? Mé přemýšlení se nemá zaobírat jen druhými, ale i mým podílem a přínosem. A mohu prosit o proměnu a růst (pro mne i pro všechny ostatní)!

Středa 21. 11.

Lk 19,11–28

Co by řekl Pán mně? Jak využívám hřivny, které mi svěřil?

Čtvrtek 22. 11.

Lk 19,41–44

„Nepoznalo čas, kdy ti Bůh nabídl svou přízeň.“ Boží přízeň je z jednoho pohledu stálá, z druhého však konkrétní, vztahující se k dané situaci. A jako takovou ji mohu promeškat, nebudu-li naslouchat svému Pánu, odpovídat na jeho milost a každý den jej následovat . . .

Pátek 23. 11.

Zj 10,8–11

Boží slovo pro mne má být sladkým — útěšným, povzbudivým, ale i hořkým — usvědčujícím mne z mých hříchů, slabostí. Obojí se děje k mému prospěchu . . .

Sobota 24. 11.

Lk 20,27–40

I já mohu hledat to, co je na křesťanství nejasné, diskutabilní, o čem se dá pochybovat — nebo se plně nadchnout pro toho, který je Bohem živých a žít pro něj.

Neděle 25. 11. — Slavnost Ježíše Krista Krále

Dan 7,13–14

Boží království je věčné, pevné a mocné. A já do něj patřím — i přes svou slabost, ne-mohoucnost a omezenost. Mohu do něj patřit skrze svoji důvěru v Krista, skrze následování . . .

Pondělí 26. 11.

Lk 21,1–4

Dokážu dát něco ze svého nedostatku? Dokážu se ve své nezajištěnosti spolehnout na Pána?

Úterý 27. 11.

Lk 21,5–11

I v hrůzách, katastrofách a trápeních dnešního světa platí Ježíšovo „*neděste se*“. Stále se vyplatí v něj důvěřovat, na něj se spoléhat . . .

Středa 28. 11.

Lk 21,12–19

Vše co se děje v mém životě, může pro mne být příležitostí k vydání svědectví — mým slovem i mým chováním, mými postoji, mým jednáním.

Čtvrtek 29. 11.

Lk 21,20–28

Znovu povzbuzení k vytrvalosti: „*Vzpřimte se a pozdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení*“. A nikdo a nic to nemůže změnit . . .

Pátek 30. 11. — Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Mt 4,18–22

Okamžitá a rychlá odpověď rybářů na Ježíšovo povolání může vzbudit náš obdiv. Uvěřili Ježíšovu slovu natolik, že se nebáli opustit své životní jistoty, své bezpečí. Jejich jistotou a bezpečím se jim teď stal Kristův příslib. A nezklamali se.

Sobota 1. 12.

Lk 21,34–36

Co zatěžuje moje srdce, s čím již dlouho bojuji, s čím se trápím?

Vydalo Biskupství plzeňské pro vlastní potřebu.

Autoři textů: Josef Kaše a Jindřich Fencl.